

özgür MÜSLÜMAN

• www.ozgurvakfi.org • YIL: 3 • SAYI: 11 • ARALIK / 2019

ÜÇ AYLIK İLİM KÜLTÜR VE TASAVVUF DERGİSİ

Allah'ın Resûlüne İtaat

Hâfız Mustafa UZGUR Hocaefendi

İslâm Kimliğinin Farkında Olabilmek

Kâmil UZGUR Hocaefendi

Endüstri 4.0

Süleyman Murat BAĞDATLI

Öfke Kontrolü

Mustafa GÜRBÜZ

Cenâb-ı Hakk'ın Nazargâhı "Gönül"

İsa BİLGE

Tevhîdin Nurları

Fatma UZGUR Hoca Hanım

(RESÛLÛM!) DE Kİ:
"EĞER ALLAH'I SEVİYORSANIZ
BANA UYUN Kİ,
ALLAH DA SİZİ SEVSİN
VE GÜNAHLARINIZI BAĞIŞLASIN.
ALLAH ÇOK BAĞIŞLAYAN,
ÇOK ESİRGEYENDİR."

ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ, 31

BAŞLARKEN

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah (cc) mülkünde hiçbir zaman aciz değildir. Kişiler ve toplumlar Allah'ın hangi hükmüne layık iseler o hüküm kendilerini kuşatır. Zillette, izzette Allah'ın hükmüyledir. Biz millet olarak ne yapıp edip Allah'ın "**Azîz**" isminin tezahürüne uygun bir yaşantıya ulaşmalıyız.

İnsan neye cehd ederse o şeye sahip olur; İnancı için cehd ederse inanç ve imana sahip olur. Kişi ayrıca bu öğretiyi nasıl ve ne şekilde gerçekleştireceğini bilmesi gerekir. Bu amaçla;

Allah'ın Kur'an da öğrettiği gibi hangi konuda ne şekilde hüküm verdiğini, tüm insanlara aktarmayı kendisine dava edinmiş zatlardan bir tanesi de Özgür Vakfı'nın Fahri Başkanı Kâmil UZGUR Hocaefendi dir. Kişinin bir rehberi olması büyük bir ayrıcalıktır. O rehber ki; İslam inancını hayatın her noktasında dava edinmeyi bizlere aşılar. Halkları Hakk'a yaklaştırmayı, insanları Allah'a itaat etmeye sevk eder. Yaptığı her işte takva sahibi olmayı bizlere öğütler. Söylediği her sözde "**Bu işimize Allah ne der!**" sorusunu soran bir kul olmayı nasihat eder. Toplumda iman ve ahlaka sahip güzel insanların çoğaltıp, herkesin buldukları yerde örnek şahsiyetler olmaları için gayret ederek, Hakk'a hizmet eder.

Bu öğretileri kendisine ilke edinen Özgür Vakfı'mız; bireylerin toplumda ki sevgi ve muhabbetlerinin yaygınlaşması, vatanın birlik ve dirliğinin sağlanması, gönüllerin birleştirilmesi, İnancın kuvvetlenmesi, inançsızlığın zayıflatılması, Kur'an ahlakının toplumda yerleşmesi, bireylerin ahlaklarının güzelleştirilmesi, Allah ve Resûlünün tanıtılıp sevdirilmesi, iman edenlerin kardeş olduğu bilincinin oluşması, samimiyetin tesis edilmesini kendisine amaç edinmiş bir vakıftır.

Kişinin kalbinde ki ne ise amacı odur. Kişi iyilik ya da ibadet adı altında ne yaparsa yapsın çalışmalarının karşılığı olarak, Allah (cc) kişiyi kalbindekine yaklaştırır. İbadetlerin, iyiliklerin, hizmetlerin boşa gitmemesini istiyorsak; kalbimizde yalnızca Allah'ın rızası olmalıdır. Bu bilinçle faaliyet gösteren, kurulduğu günden bugüne kadar hiçbir makam ve mevki elde etmek, nüfus sahibi olmak amacıyla çalışmayan Özgür Vakfımız, her işini yalnızca Allah'ın rızası için yapmayı kendisine amaç edinmiştir.

Özgür Vakfı'nın faaliyetinde ki hedefi, kendine verilen teveccüh kadardır. Onun için vakfımıza olan teveccühü arttırmaya dönük, vakfımızı tanıtan bu yayında emeği geçen tüm kardeşlerimize teşekkür ederiz. Allah (cc) hizmetlerimizi bereketlendirsün ve rızasına uygun eylesin.

Ali YANGINCI

Özgür Vakfı Mütevelli Heyeti Başkan Yardımcısı

İÇİNDEKİLER

Allah'ın Resûlüne İtaat

HÂFİZ MUSTAFA UZGUR
HOCAEFENDİ (k.s.)

04

İslâm Kimliğinin Farkında Olabilmek

KÂMİL UZGUR HOCAEFENDİ

08

Hakikat İncisi “Himmet Dede”

MUSTAFA UZGUR

12

Cenâb-ı Hakk'ın Nazargâhı “Gönül”

İSA BİLGE

16

Tevhîdin Nurları

FATMA UZGUR HOCAHANIM

22

Ruhumuzun Gıdası “Namaz”

EYÜP KARAKELLE

26

Esmâ-ül Hüsnâ “el-Câmi”

MUSTAFA UZGUR

30

Sahabe Hayatları “Ebü'd-Derdâ”

ABDURRAHMAN UZGUR

32

ÖZGÜR
YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM
VAKFI

www.ozgurvakfi.org

ADRES

Balıkyolu Mh. Balıkyolu Cd.
418. Sk. No:8 Esenyurt
İstanbul - TÜRKİYE

İLETİŞİM

Tel.:+90.212 620 29 52
Fask:+90.212 699 27 15

YIL / SAYI

2019 / 11

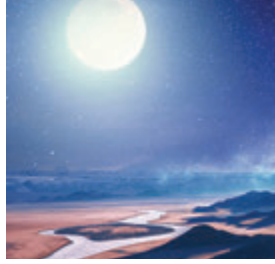
YAYIN SAHİBİ

ÖZGÜR YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM VAKFI

Allah'ın Velilerine, Velilerin de Allah'a Muhabbet Keyfiyeti

Ebü'l-Hasen el-Hücvîrî

38

Öfke Kontrolü

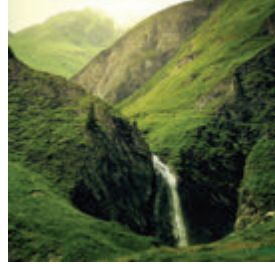
MUSTAFA GÜRBÜZ

40

Endüstri 4.0

Doç. Dr. SÜLEYMAN
MURAT BAĞDATLI

50

Kulluğun Zirvesi "Allah Sevgisi"

GÜLAY ÇELİK

57

Vakfımızın Adana İlindeki Faaliyetleri

62

EDİTÖR

MUSTAFA UZGUR
Marmara Üniversitesi
İlahiyat Fakültesi Tasavvuf YLM

GRAFİK TASARIM

SEDAT KAYA
Grafik Yönetmeni

BASKI

BAĞIŞLARINIZ İÇİN

VAKIFBANK
BAHÇELİEVLER ŞUBESİ
İBAN NUMARASI

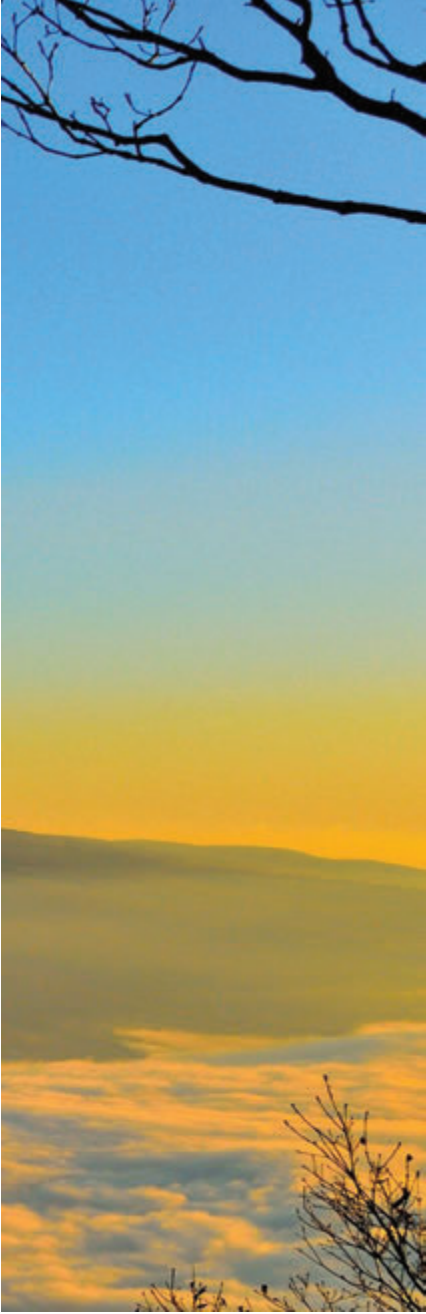
TR54 0001 5001 5800 7304 5325 60

Bu eserin her hakkı saklı olup tüm hakları ÖZGÜR VAKFI'na aittir. Yazılardaki her türlü mesûliyet, yazara aittir. Gönderilen yazılarda editör ve yayın kurulu değişiklik yapabilir. Gönderilen yazılar iade edilmez. Yayınlanan yazılarda telif ücreti ödenmez. Kısmi de olsa alıntı yapılamaz, metinler aynen değiştirilerek elektronik, mekanik, fotokopi yada başka bir sistemle çoğaltılamaz, depolanamaz.

Allah'ın Resûlüne İtaat

"Andolsun zikirten sonra Zebûr'da da,
'Yeryüzü iyi kullarıma kalacaktır' diye yazmıştık.
İşte bunda, Allah'a kulluk eden topluluk için yeterli açıklama vardır.
Ve seni ancak Âlemlere rahmet olarak gönderdik."
(Enbiyâ; 105-107)

Efendimiz (sav) şöyle buyuruyor:

“Size kıymetli öyle iki şey bıraktım ki, onlara yapıştığınız sürece asla dalâlete düşmezsiniz. Bunlardan biri, Allah’ın kelâmı Kur’an’dır. Diğeri de benim ahlâkım, benim yolumdur.”

Yine buyuruyor ki:

“Benim ahlâkıma, benim yoluma uygun az bir amel, benim yoluma uymayan çok bir amelden hayırlıdır. Benim ahlâkıma ve benim yoluma uymayan her bir hareket dalâlettir, sapıklıktır. Her sapıklık da insanı cehenneme götürür.”

“Ümmetinden iki sınıf vardır ki, benim şefaatime nail olamazlar: Bunlardan biri zalim devlet büyükleri, diğeri de sünnetimden uzaklaşanlardır.”

Peygamber Efendimiz (sav)’in sünnetini kendimize rehber ve şiar edinelim. Allah’ın kitabını raflarda tozlandırmayalım. Açalım metniyle meal ve manasıyla okuyalım. Hasta ruhlarımıza Kur’an merhemini sürelim. Kur’an nurundan şifa isteyelim. Zaman mütemadiyen ilerleyip gidiyor... İmtihan dünyasında yaşayan fanileriz... Yollar, vesileler arayalım Rabbu’l-Âlemine kavuşmadan...

Allah’a muhalefetten sakınınız. Kulu kurtaracak olan en üstün vesile iman, Allah yolunda cihad, samimiyet, ihlas, dinin direği namaz, zekât, Ramazan orucu ve sila-i rahimdir. Ayrıca sadaka, Allah’ın gazabına mâni olarak; hac, günahlardan kişiyi arındırarak kulu felaha erdirir. Kurtuluş istiyorsak, Rabbimizi zikredelim. O’na ellerimizi açıp, gözyaşlarımız eşliğinde dua edelim. Ümmet-i Muhammed’in selâmetini isteyelim. Günahlarımızın affını, zalimlerin ve tağutların kahrını isteyelim...

Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurur:

Allahü Teâlâ, kıyamet günü bütün insanları bir arada topladığı zaman bir tellal gelir ve herkesin duyabileceği bir sesle nida eder: 'Geceleri namaz kılmak ve ibadet etmek için sıcak yataklarından kalkanlar ayrılınsın.' Bunun üzerine bir topluluk kalkar fakat sayıları çok azdır. Sonra tellal şöyle bağırır: 'Ticaret ve alış-veriş hayatı kendisine Allah'ı unutturmayanlar kalksın.' Bunun üzerine çok az sayıda bir topluluk kalkar. Daha sonra tellal bir kere daha bağırır: 'Gerek darlık zamanlarında gerekse genişlik zamanlarında Allah'ın nimetlerine şükredenler kalksın.' Yine çok az bir topluluk kalkar. Bu üç sınıf dışındakileri çok çetin bir hesap beklemektedir.

Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyuruyor:

Dört şey vardır ki, kimde bulunursa ona dünyanın da ahiretin de saadeti verilmiş olur:

- Allah'ı zikreden bir dil,
- Allah'a şükreden bir kalb,
- Sabırlı, tahammüllü bir beden,
- Saliha bir zevce.

Saadetin kaynağı; Allah'ı zikirdir, O'nun verdiği nimetlere şükürdür, insanlığın topyekün bunaldığı bu devirde Kur'an'ın gölgesine sığınmaktır. Seher vakitlerinde secdede, tilavette gözyaşında aryalım mutluluğu... Kardeşlikte, dayanışmada, sevgide, ihlasta, şükürde....

Gelin ey mü'minler, şu sese kulak verelim, Allah'ın Habibinin yolundan gidelim.

Ubeyy b. Ka'b (ra) der ki:

Ey müslümanlar! Siz, Resûlullah'ın yolundan gitmeli, ahlakı ile ahlaklanmalısınız. Zira hiç şüphesiz yok ki, Resûlullah'ın yolundan gidip, ahlakı ile ahlaklanan ve Rabbini anarak, Allah korkusu ile gözyaşları döken bir mü'mine asla cehennem ateşi dokunmaz. Hz. Muhammed Mustafa'nın ahlakıyla, ahlaklanan, yolundan giden ve 'Allah Allah' dediği anda gözlelerinden yaşlar akıp vücûdu ürperen kişinin de günahları, şiddetli bir rüzgârla bir ağacın kurumuş yapraklarının dökülmesi gibi dökülür. Efendimiz (sav)'in yolunda giderek, yığın yığın günahlardan, büyüklüğü dağları geçmiş isyanlardan, zifiri karanlığı aratacak derecede olan kalp karalığından kurtulmaya ne dersiniz?

Kâinatın Efendisi, Âlemlerin Rabbinin Mustafa'sı (sav) kaygılı, hüzünlü... Kaba bir hasır üzerinde sabahlara kadar kıyamda, rükuda, secdede. Ayakları şişinceye, vücudu bitab düşünceye dek duada, yakarıştta, niyazda, ah u zârda.

Hz. Aişe validemiz; "Ey Kâinatın Efendisi! Geçmiş ve gelecek tüm günahların bağışlanmadı mı? Sen Mirâç da Rabbiyle başbaşa görüşen değil misin? Nedir bu hal?" diye sorduğunda, Resûlullah mahzun ve titrek bir sesle:

"Ey Aişe! Rabbime şükreden bir kul olmayayım mı?" şeklinde cevap vermiştir.

Hz. Ebubekir Siddik-i Ekber, Allah korkusundan öyle ağlardı ki, komşuları evinden ciğer kokusu duyarlardı...

Cihâr Yâr-i Güzîn, Aşere-i Mübeşşere, Evliyaullah, Salihler... Kaygılı uyudular, kaygıyla uyandılar. Rablerinden korktular, O'nun rızasını talep ettiler.

Hz. Ali (ks), namaza duracağı sırada sararır, solardı. 'Kimin huzuruna duruyorum' derdi.

KAYNAK:

Bu Makale Hâfız Mustafa Efendi Hazretlerinin Hakk'a Giden Yolda Yürümek-1 adlı eserinden derlenmiştir.

İslâm kimliğinin farkında olabilmek

Değerli Kardeşlerim, Kıymetli Müslümanlar...

Allah Celle Celalühû Hûd suresi 113. ayetinde buyuruyor ki;

“Zalimlerin yanında olmayın;
sonra ateş sizi de yakar.
Allah’tan başka dostlarınız
olmadığına göre bir yerden
yardım da göremezsiniz!”

Rabbimiz bu ayet-i kerime ile Allah'tan başka herhangi bir şeye meyil ederseniz, zalimlere yaklaşırsanız ve zalimlerle beraber olursanız size de ateş dokunur buyuruyor. Allah'tan başkasını dost edinirseniz O'ndan yardım göremezsiniz. Çünkü Allah kendisini dost edinmeyene yardım etmez.

Zulüm, kelime olarak **"bir şeyi ona ait olmayan yere koymak"** anlamında kullanılır. Dini ve hukuki alanlarda ise; **"zorbalık, haktan bâtila sapma, belirlenmiş sınırları çiğneme, rızasını almadan birinin mülkü üzerinde tasarrufta bulunma, kendi hak alanının dışına çıkıp başkasını zarara sokmak"** demektir.

Kur'ân-ı Kerim'in pek çok ayetinde geçen zulüm ve zâlim kelimeleri ise çoğu zaman; **"kûfür, şirk"** veya **"Allah'ın hükümlerini çiğneme"** yi ifade eder. Peygamber efendimiz (sav), zulümden Allah'a sığınmak ve zâlimlerin karşısında durabilmek için evinden her çıkışında; **"Bismillâh, Allah'a sığındım. Allahım! Hata yapmaktan, yanlış yollara saptıktan, zulmetmekten ve zulme uğramaktan, cahillik etmekten ve cahilliğe mâruz kalmaktan sana sığınırım"**¹ ifadelerini kullandığı bilinmektedir.

Gerek Kur'an-i Kerim'in ayetlerinden gerekse Efendimizin (sav) Hadis-i Şerif'inden anlaşıldığı üzere Rabbimiz bizlerden zalimlere meyil gösterilmemesini, onların tutumlarına, anlayışlarına ve hayatlarına özenilmemesi gerektiğini açıklıyor.

ibn Habîb en-Nisâbüri,

Tefsîrü'l-Kur'ânî'l-Kerîm (Nisâbüri Tefsiri) eserinde bu konuyu izah ederek; hiçbir şekilde zalimi öne çıkarmayın, onu öncelemeyin, onun adetlerini onların yaşam biçimlerine meyletmeyin, onların yaşam düzenlerini methedici haller içerisinde olmayın, onları taklit edici durumda olmayın, onların kapısında olmayın, onların kapısında beklemeyin, onlardan bir yardım ummayın demiştir. Bu manada Nisâbüri, **"zalimlere meyil etmeyiniz"** ifadesini kısmî bir manada değerlendiren birçok tefsir alimine rağmen daha genel bir ifade olarak kabul etmiştir.

Özellikle gençlerin bu konuya, Allah'ın bu emrine çok dikkat etmeleri lazımdır. Bugün Türkiye'deki gençliğimize baktığımız zaman, ne yazık ki; ayağımızdaki babet ayakkabıdan, saçımızın şekline kadar hemen hemen her konuda batıya karşı meylettiğimizi görüyoruz. İlmî olarak, şekil olarak, zihin olarak tamamen gençlik batıya karşı büyük bir meyil gösteriyor. Allah'ın zalimlere meyletmeyin emrine riayet edilmiyor.

Anne ve Babalar! Evlatlarınıza bir Müslüman Anadolu genci olduğunu aşılayınız. Bu edep, adab ve düstür ile yetiştirmeye çalışın. Batı'ya özenerek çocuğunuz büyümesin. Zalimlere meylederek, özenerek örnek göstererek çocuklarınızı yetiştirmesin.

Rabbimiz, zalimlere meyil ederseniz sizlere ateş dokunur diyor. Allah'ın nardan yani ateşten kastı, sadece ahiretteki azaptan ibaret değildir. Bu meyletmenin Dünyada da zararlarını görüyoruz. Bugün Müslüman Anadolu genci yani bu toprakların insanı; aile kurmakta zorlanıyor. 25-30 yaşından önce imkânı dahi olsa hiçbir genci evliliğe razı edemiyoruz. Okuyacağım, şöyle yapmam lazım, bu hayallerimi gerçekleştirmem lazım, yaşım daha genç diyorlar. Kız tarafından baktığımız zaman ise; kızlarımıza evleneceği erkeğin birçok halini beğendiremiyoruz. Çünkü onunda meyili, onunda hayalinin kurduğu damat adayı tamamen batılı bir görüntüye sahip. Hiçbir çocuğumuz İslami bir hayat nizamı için yuva kuruyorlar. Farklı bir fikir var kafasında.

İşte gençler, ayet-i kerîme'ye sizler çok çok dikkat etmeniz lazım. Müslüman gençlik olarak ecdadın bizlere emanet ettiği -bin yıllık- İslam sancaktarlığını yapan, bütün cihana medeniyetin ne olduğunu anlatan, bin yıldır bütün cihana adaletin ne olduğunu anlatan insanların neslinden geldiğimizi idrak etmemiz lazım. **Bizim bu özentimiz, kafamızdaki bu hesaplarımız nereye kadar sürecek** dememiz lazım.

Gençler, İslam'ı geçmişte ecdadımızın severek yaşadığı gibi yaşamamız lazım. İslam'ı yani Kur'an'ın emirlerini çocuklarımıza sevdirip benimsetmemiz lazım. Sen bir Müslüman Anadolu gencisin. Senin ne işin olur başka kültürlerle dememiz lazım.

Çocuklarımıza İslam'ı düzgün bir şekilde öğretebilirsek meyller batıdan İslam'a doğru otomatik olarak yönelir. İnsanların algıları ve gelenekleri Hristiyanlıktan, Müslümanlığa doğru yönelecektir. Biz, İslam medeniyetini gerçek manada çocuklarımıza kabul ettirebilirsek, bir müddet sonra diğer bütün medeniyetler bizler gibi yaşamak isteyecektir.

Bugün öyle şeylerle karşılaşıyorum ki oturup ağlayasım geliyor. Müslüman gençliği, İslam kimliğinden utanırken görüyorum. İslam'ın o kimliğini yok etmeye çalışırken görüyorum ve üzülüyorum. Gurur duyması, bütün cihana göğsünü açarak, avazı çıktığı kadar İslam'ı ile gururlanarak yaşaması gereken kişinin, Müslüman kimliğinden kaçmasını gördüğümde üzülüyorum.

Müslüman genç; anne-babası namaz kılıyor, Allah'ı zikrediyorsa bu durumdan utanıyor. Mümkün olduğunca onlarla bir araya gelmiyor. Onların yanında gözükmek istemiyor.

Bu anlayış, her şeyleri ile bizlerin zihinlerini zapturapt altına almışlar. Bedenlerimizi bütün kılık-kıyafet anlayışları ile gasp ettiler. Evlerimizi, televizyon filmleri ve programlarının çoğu ile değiştirdiler.

Onlara meylederek gözümüzü açıyoruz geceleri kapatıyoruz. Tatilimiz, mesaimiz, evlerimiz dizaynı, mobilyalarımız, çocuklarımızın yemeleri-içmeleri hepsi onlara meylederek gerçekleşiyor. İslam geleneğinden uzaklaşmamız söz konusu.

Gençler sakın utanmayın, **Allah'tan hiç utanılır mı?** Asıl utanılacak bir şey varsa hiç bizimle alakası olmayan hayatları yaşamaya çalışmamızdır. Bizimle yakından uzaktan alakası olmayan şeylerin peşindeyiz. Bırakın onlar utansınlar. Onların geçmişleri ve tarihleri rezalet ve pislik içindedir.

İslam'ı etkisiz ve zararlı bir şey gibi gösteriyorlar bizlere. İslam yüzünden bu hale geldiğimize bizleri inandırmışlar. İslam'dan uzak durursak medeni olacağımıza bizleri inandırmışlar. Halbuki bu halimizin tek sebebi **İslam'ın ahlaki ve yaşam şeklinden ayrılmamızdır.**

İşte medeni dünyanın durumu ortada. Bizlere bunu inandıranların çocukları, 6-7 yaşında uyuşturucu kullanıyorlar. Hepsi alkolik, aile kavramı kalmamış, evlilik diye bir müessesese kalmamış, evlenenlerde çoluk çocuk yapmıyorlar. Çocuk yapmaktansa evlerinde kedi ve köpek beslemeyi tercih ediyorlar.

Bu denli insanlıktan uzaklaşmışlar. Bizde birkaç asırdır onların bastığı yerlere basıyoruz. Onların baktığı yere bakıyoruz. Gittikleri yerlere gidiyoruz. Kapıdan kovuyorlar bacadan girmeye çalışıyoruz.

Bizim kendimizden habermiz yok ancak onlar bizi bizden daha iyi tanıyorlar. Yani İslam'ı, Kur'an-ı bizlerden daha iyi biliyorlar. Geçmişimizi bildikleri için bizlerden hala çekiniyorlar.

Allah'ım! İslam'a ve Müslümanlara yardım et. Müslüman gençliğe yardım eyle **Yâ Rabbi.** İslam'ı öyle bir şuurla bizlere yaşat ki onlarda kendi çocuklarına Müslümanlığı bu güzellikle yaşatsınlar; anlatıp, sevdirdinler. Gençlerimizi İslam'ın şuru ile şuurlandır **Yâ Rabbi.**

DİPNOT:

1- Tirmizi, "Da'avât", 34; Müsned, VI, 306.

Hakikat İncisi

.....

**Himmet
Dede**

Efendimiz -aleyhissalatü vesselâm- her sene umre yapmak için niyet ederdi. Evliyâ-i Kirâm hazerâtı da Peygamber Efendimize mutâbaat kastıyla yani ona benzemek amacı ile her sene hacca veya umreye niyet ederler.

Efendimizin'in (sav) **"ameller niyetlere göredir."**¹ hadisi ölçü olarak kabul edildiğinde; Bir insan gerçekten hacca ve umreye gitmek kastı ile niyet eder, ancak bu niyeti gerçekleştirilmeden vefat ederse o niyetin hatırına, o sene hacca gitmiş ve umresini yapmış gibi sevap kazanır.

Günümüzde ki imkanlar dikkate alındığında daha meşakkatsiz olan bu niyet, eski zamanlarda çok daha zordu. Nitekim, eskiden aylarca süren zorlu yolculuk sonunda Mekke ve Medine şehirlerine varılırken; şu anda bu yolculuk uçakla 3-4 saat gibi bir süreye düşmüştür.

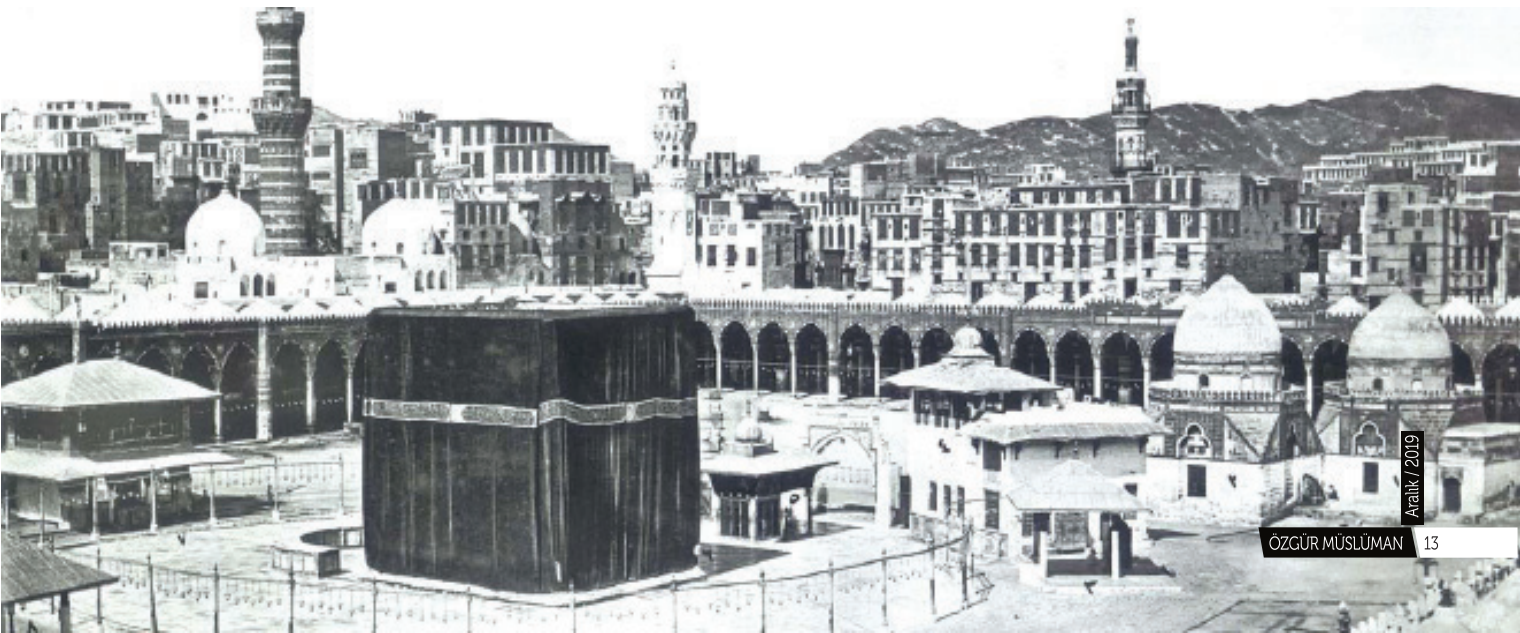
Abbasi Devleti'nin İslam halifeliğini üstlendiği dönemde de Hac vazifesi bi hayli zorluydu. Bu tarihlerde, Hac için yola çıkan bütün kervanlar önce Bağdat'a gelirler daha sonra büyük bir hicaz kervanı ile haftalarca süren yolculuğun sonunda Haremeyn'e varırlardı.

Peygamber aşığı bir Zât-i Şerif olan **Himmet Dede**'de her sene Kabe'ye varmak ve Efendimiz'i (sav) ziyaret etmek kastı ile Hicaz kervanına katılmaya niyet edenler arasındaydı.

Ancak gerek imkânlarının kısıtlı olması gerekse çeşitli engellerin çıkması sonucunda niyetini bir türlü gerçekleştirememişti. Boynu bükük bir şekilde, nasip değilmiş diyerek üzülen Himmet Dede, o senede hac döneminde tekrar niyet etmiş ve hazırlıklarını tamamlamıştı. Ancak Bağdat'a giden kervanların yola çıkmasına bir iki gün kala hastalanıp yatağa düştü. Hastalık ile mücadele ederken kervanlar yola çıktı. Birkaç gün sonra iyileşmesine rağmen artık Himmet Dede'nin bu sene ki fırsatı elinden kaçmıştı.

Kervanların yola çıkmasından 4 gün kadar sonra, bir komşusu Dede'nin kapısını çalarak kendisine; **"hızlı bir şekilde yol alacak bir kervanın Bağdat'a doğru bugün yola çıkacağını ve eğer bu kervana katılırsa Bağdat'ta Hicaz kervanına yetişebileceği"** müjdesini verdi.

Bu haberi duyunca büyük bir telaş içerisinde hazırlıklarını yapar ve Bağdat'a giden kervana katılır. Haftalar süren çöl yolculuğunun ardından; epeyce yorulmuş, üstü başı toz-toprak ve yara içinde Bağdat'a varan Himmet Dede şehre girer girmez meydana gider ve Hicaz kervanının nerede olduğunu sorar. Bu soru karşısında oradaki kimseler kendisine; çok geç kaldığını, kervanın Bağdat'tan yola çıkacağı birkaç gün olduğunu artık istese de yetişemeyeceği haberini verirler.

Himmet Dede dizlerinin üstüne düşmüş ve üzüntüden orada kalmıştır. Akşam vaktine kadar uzunca bir süre düşündükten sonra memleketine geri dönmeye karar verir. Ancak bu kadar yol gelmişken bari gideyim de bir yıkanıp üstümü başımı değiştireyim diye niyet eder.

Hal böyle olunca şehrin hamamının yolunu tutar. Araya sora yolu bulan Himmet Dede tam kapıdan girecekken, görevli bir kişi; **Baba yasak!** demiş.

İçeride Sultan'ın vezirlerinin de bulunduğu devlet adamları var. Bugün giremezsin.

Bu durum karşısında; halini arz eden Himmet Dede çok ısrar etmiş. Bu haldeyken Allah'a ibadet dahi edemeyeceğini söylemiş. Himmet Dede'nin bu ısrarları sonucunda görevli kişi daha fazla dayanamaz ve O'nu gizlice içeri alarak küçük bir odaya sokar. Burada ses çıkarmadan yıkanması ve hemen çıkması gerektiğini tembih eder.

Abbasi Devletinin sultanı aynı zamanda dönemin halifesi Harun Reşit'te o gün devlet erkanının hamama gideceği haberini almıştır. Kendisinin bulunmadığı ortamlarda görevlilerinin nasıl davrandıklarını merak eden Sultan, o saatlerde tebdili kıyafet ile hamamın kapısına gelir.

Kapıdan içeriye girerken Himmet Dede'nin söylediklerine benzer bir şekilde bahaneler ileri sürerek, çok zorda olduğunu ve yıkanması gerektiğini görevliye ifade eder. Görevli kapıya gelen adamı geri çevirmek istemez ve O'nu Himmet Dede'nin bulunduğu küçük hücreye alır. Buradan bir yere ayrılmaları gerektiğini, hızlıca yıkanıp buradan çıkmaları gerektiğini tekrar tembihler.

Harun Reşid durumu hiç belli etmeden usulca bir köşeye geçer. İçeride yıkanmakta olan Dede'yi seyretmeye ve yan odadaki görevlileri dinlemeye başlar. Buldukları odada eğlence ve enstrüman sesleri duyulmaya başlayınca Harun Reşid, yaşlı adamın ağzında laf alabilmek için birazda alaycı bir tavırla şöyle der:

Baba görüyor musun şu dünyayı... Bu devlete vezir olmak varmış... Bak adamlar içerde eğlenerek hamamı kapatıyorlar Sen ve ben ise burada bir köşede yıkanıyoruz.

Himmet Dede'nin bu sözlere pek aldırmaz ve sessiz kalır. Daha sonra adama dönerek **Evladım! Sen pek bi kirlenmişsin. Gel seni bir keseleyeyim** der.

Sultan bu sözleri duyunca çok hoşuna gider ve kabul eder. Bir müddet keselendikten sonra Harun Reşid daha fazla dayanamaz ve

Baba, gel birazda ben seni keseleyeyim der. Himmet dede karşı çıkmaz.

Harun Reşid bir taraftan Himmet Dede'yi keseliyor bir taraftan da nasıl cevap vereceğini merak ederek şu cümleyi kuruyor:

Baba, şu adamlardaki saltanata bak! Adamları bile böyle eğleniyorsa, kim bilir Sultan nasıl yaşıyordur.

Bu cümle üzerine Himmet Dede güler ve daha fazla dayanamaz. Şu şekilde cevap verir:

Evladım! Ne yapacaksın bu devrin sultanının nasıl yaşadığını. Sen asıl Âlemlerin Sultanına kendini sevdirmeye bak. O seni sevince; yeri gelir sırtını bu adamların Sultanına dahi keselettirir...

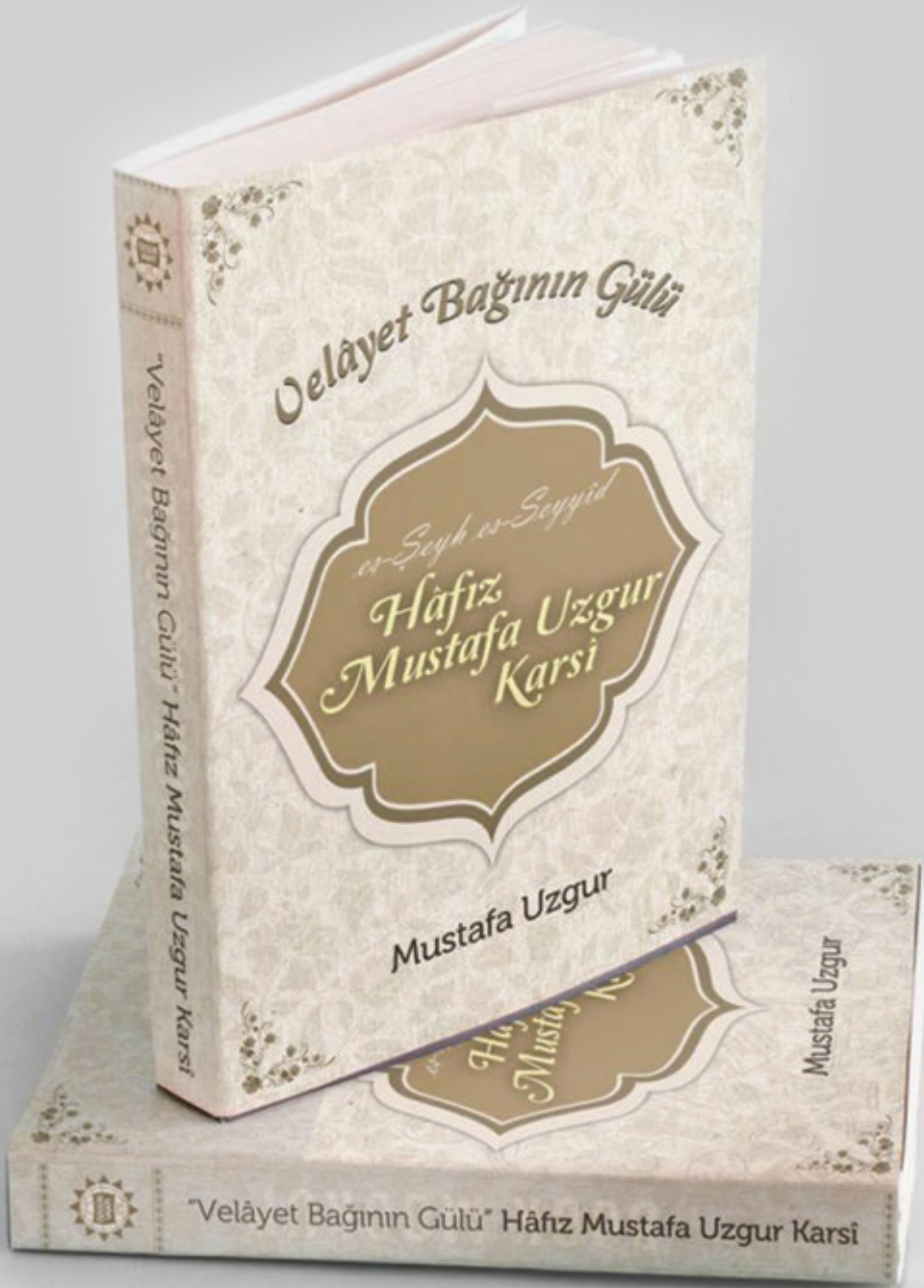
DİPNOT:

- 1- Buhârî, Bedü'l-Vahy, 1; Müslim, İmare, 155; Ebu Davud, Talak, 11.

ÇOK YAKINDA SİZLERLE...

Cenâb-ı Hakk'ın Nazargâhı

GÖNÜL

*“Gönüller ancak Allah'ı
anmakla huzura kavuşur.”*

Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'inde, "Gönüller ancak Allah'ı anmakla huzura kavuşur."¹ buyurmaktadır. Samimiyetle ibadet eden kul, her adımda rabbine yaklaşır. O'na olan imanı, güveni, sevgi ve saygısı pekişir.

Peygamber Efendimiz (sav) bir gün tavaf esnasında kabeye yönelerek şöyle buyurur: "Ey Kâbe sen ne güzelsin. Senin kokun ne güzeldir. Senin azametini ve kutsallığına hayranım. Fakat Allah'a yemin ederim ki mü'minin saygınlığı Allah katında senin saygınlığından daha fazladır."²

Diğer bir hadiste (sav) ise şöyle buyrulur:

"Allah sizin suretlerinize ve mallarınıza değil; kalplerinize ve yapmış olduğunuz amellerinize bakar."³

Bu ayet ve hadisler ölçüsünce kişi Ben niçin varım? Kimim? Ben ne işe yararım? Ve ne iş yaparım? Diye kendisini sorgulaması gerekmektedir.

Kul, bugün Allah için ne yaptım, kendim için ne yaptım, İnsanlık için ne yaptım? sorularıyla nefisini sorgularsa hayatın, evrenin ne amaçla yaratıldığının cevaplarını bulmak amacı ile tefekkür edebilir. O güzel gönlünü sorguya çeker ve çekmelidir de.

Gönül; imanın nuruyla aydınlanan kalptir. Kalp inkara ve küfre yöneldiğinde ise, nefis adını alır. Rahman ile gönül arasında bir münasebet vardır. Gönül; insanın canını ve malını Allah'a adayarak kalb-i selim'e yönelten ve kişinin gönlünü Gönüller Sultanına teslim etmesini sağlayan bir aracıdır.

İnsanın içine yerleştirilmiş olan bir sevgi duygusu vardır. İnsanda sevginin esas merkezi, kalptir. Türkçede "gönül" kalp manasında kullanılmaktadır. Kalp Kur'an da, kan pompalayan bir organ olarak değil; bilgi, hikmet, iman ve yüce gerçeklere ulaşma melekesi, bilme ve kavrama gücü, akıl olarak tanımlanmaktadır.

Gönül olarak dilimize yerleşen bu merkez, insandaki beşerî, temiz ve ulvî duyguların yoğunlaştığı bir makamdır. Bu makamı koruyan kişi ise ahlaken en önde olmakla şereflenmiştir.

Davud peygamberin; "Allah'ım Sen'den Sen'i sevmeyi, Sen'i seven kişiyi sevmeyi, Sen'in sevgine ulaştıran salih amel-leri isterim."⁴ duası gönül meskenini inşa etmenin yollarını gösterir.

Bu noktada bir mü'min, Cenâb-ı Hakk'ın muhabbetine erişmek için önce O'nu sevmenin yollarını adımlamalı daha sonra da muhabbetullahı nail olmuş gönüllere talip olmalıdır. Çünkü gönül; iman, ibadet, kalbin halleri ve davranış noktasında insan üzerinde tesir oluşturur. Kur'an da secde izinin övülmesi⁵ manevi eylemlerimizin zahiri yapımızla bir etki oluşturduğuna, maneviyatımızın mutlak bir yansıması olduğuna işaret eder. Fakat burada kişinin ibadetlerini yerine getirirken ihlasının derecesi önemlidir.

Gönül, Cenâb-ı Hakk'ın nazargâhıdır. Bu sebeple bu kalbe dünya sevgisi doldurulmamalıdır. Vücut haram olan yiyeceklerle beslenmemelidir. Gönül temiz olmazsa ibadetlerin lezzetini alamaz, ilâhi inayetle genişleyemez ve zikirle tatmin olamaz. Bu nedenle mü'min kimsenin her türlü kötü duygu ve düşünceden arınmış temiz kalbi; Allah'ın ilâhi rahmet nazarıyla baktığı mübarek bir yerdir.

Yunus'un dediği gibi;

*Bir kez gönül yıktın ise,
Bu kıldığın namaz değil
Yetmiş iki millet dahi,
Elin yüzün yumaz değil*

*Gönül Çalab'ın tahtı,
Çalab gönüle baktı
İki cihan betbahtı,
Kim gönül yıkar ise*

Gönül yapmak, yaralı gönülleri kazanmak ifade edilmelidir ki zor iştir. Bu zor işi yapmanın yolu rahmet peygamberinin sünnetinde fazlası ile mevcuttur. O'nun (sav) bizlere öğrettiği gibi yaşamaya çalışsak, O'nun mübarek sözlerine uysak hayatımızda ve kurduğumuz yuvamızda gönülleri fethetme şansını bulabileceğiz ve mutlu sona ulaşacağız inşallah.

Bilindiği gibi gönül yapmanın zıddı gönül yıkmaktır. Gönlü yapılması gerekenler gönlü kırık ya da kırılmış insanlardır. Gönülleri birleştirmek, iki kişiyi barıştırmak, yıkılmak üzere olan yuvayı bir aileyi kurtarmak, iki kardeşin arasını düzeltmek, komşularımızla iyi geçinmek en çok ihtiyacımız olan hadiselerdir. Bunların sağlanması ise gönül insanların çoğaltmakla mümkündür. Bunları uygulamakta (sav) sünnetidir.

Onun için gönüller verelim, gönüller kazanalım. Zaten bizlerin yanında kalacak en son şeyde o güzel gönüllerdir. Sorgu ve sual bu canı Rabbimize teslim edince daha musalla taşında iken başlıyor. En sevdiğimiz şahit misiniz? Sorusuna şahitlik ediyorlar. Gönüllere girmiş isek güzelliklerimizi, iyiliklerimizi ya da kötülüklerimizi, günahlarımızı konuşuyorlar. İnsanlara gülümsemek, hal ve hatırlarını sormak, selamlaşmak ne kadar güzel kalıcı hasletlerdir.

İnsan ölünce üç dört gün malı, mirası, evlatları konuşuluyor. Ama şu bir gerçek ki iyilikleri ve güzel ahlakı yıllar geçse de her zaman ve her yerde konuşulmaya devam ediyor. Kendisine rahmet okunuyor. İnandığımız değerlerimizin gerekliliklerini yerine getirelim. Bizler Müslümanız bizler kardeşiz bu hep böyleydi. Bugünde böyle, gelecekte de böyle olmalıdır. Müslümanlar birbirinden asla ayrılmaz. Müslümanların birbirinden ayrılmaması içinde Rabbinin yolundan ayrılmaması gerekir.

Kur'an bu hususu şöyle aktarıyor;

*“İşte bu, Ben'im dosdoğru
yolum, artık ona uyun
başka yollara uymayın.*

*Yoksa o yollar sizi
parçaparça edip
doğru yoldan ayırır.*

*İşte bunları sakınasınız
diye Allah sizlere emreder.”⁶*

Ayet-i kerime, çok açık şekilde günümüzün problemini bizlere aktarmış durumda. Bu günkü parça parça oluşumuzun sebebini bu ayetten iyice öğrenmeli, Rabbimizin dosdoğru yoluna hep birlikte sımsıkı sarılmamız, birbirimizden ayrılmamamız, gönüllerimizi kaynaştırmalıyız.

Gün gönüller yapma vaktidir. Gün kardeşlerimizle buluşma, dertleri ile dertlenme vaktidir. Gelin gönüllerinizi Müslüman kardeşlerinize açın, elinden tutun, O'nu düşürmeyin. Düşmüş ise onu düştüğü bataklıktan kaldırın.

Maddiyattan çok maneviyata olan ihtiyacımız Bugünlerde her şeyden fazladır. Gelin gönüller yapalım. Nasihat edelim, sohbet edelim, birbirimizi dinleyelim, yanlışlarımızı hatalarımızı düzeltelim. Diniimizin emrini ve Peygamberimizin (sav) hayatını anlatalım. Onun eşleri ile arasındaki muhabbetini, çocuklara olan şefkatini ve merhametini anlatalım. Ailenin, insanlara hizmet etmenin, yardım etmenin değerini ve mükafatını konuşalım. Gönülleri yumuşatalım, sevgi muhabbet kuralım.

Bir bayan ile erkeğin birine gönül vermesi, sonucunda gönüller birbirine yakınlaşır. Günümüz gençlerinin tabiri ile gönül elektriği alırsınız ve severek âşık olursunuz. Sonra evlenir yuva kurarsınız. Rabbinizin rızasını kazanırsınız. Sonra zaman geçer, gün gelir şu sözü söylersiniz: **“Ben senin için saçımı süpürge yaptım, ömrümü verdim.”** İşte bu söz, gönül vermek gönülden sevmenin göstergesidir. Kurduğunuz o yuvayı sürdürmek, huzurlu hale getirmek için gönül verirsiniz. Çektiğiniz bütün dertler, sıkıntılar verdiğiniz o gönülle yok olur. Çünkü evliliğin devamı eşlerin birbirlerinin eksikliklerini ve noksanlıklarını gidererek olur.

Öğretmen veya eğitimci olabilirsiniz. Polis veya doktor olabilirsiniz fark etmez. Sonuçta bir mesleğiniz, bir işiniz vardır. Yaptığınız işte çalışacağınız saatlerinizde bellidir. Her gün işinize zamanında gider, zamanında evinize dönersiniz. Mesleğinizi de yerine getirirsiniz ancak yeterli midir? Hayır yetmez. Müslüman olarak daha çok çalışmanız, daha çok üretmeniz ve emek vermeniz gerekir. İşte bu aşamada gönül devreye girer. Gönlünüzü verir, gönülden çalışırsanız daha faydalı bireyler olursunuz.

Gönülden yapılan meslekte bir öğretmen, öğrencisini faydalı bir şekilde eğiterek, yetiştirebilir. Çünkü bir eğitimci isterse talebesinin geleceğini belirler ve onu yönlendirir. Yani gönül verir, zamanı iyi değerlendirip talebelerine daha çok faydalı olmaya çalışırsa, dünya ve ahireti için o kişilerden dua alır. İnsana lazım olanda budur.

Doktor hastasını ilaçla tedavi ettiği gibi moral, ilgi ile iyileştirmeli; güzel gönlü yüzüne yansımali ve hastaya manevi ilaç olmalı. Polis, asker gönül verir, vatan için devlet için millet için gerektiğinde daha çok çalışır ki o güzel gönlü hizmet etmekten başka bir şey düşünmez. Gün gelir vatan, devlet, millet için gönülden şehit olur. Peygamber makamına ulaşır.

Kısacası gönlü güzel insan her alanda her yerde önce Allah (cc) rızası için sonra vatan ve milleti için hizmet eder. Gönülden çalışır. Rabbinin yarattığı kainattaki bütün varlıklara merhamet eder. O güzel gönül, gün gelir zâhirin önüne geçer dünyalık düşünemez olur. Sadece hizmet eder. Rabbinin rızasını kazanmaya çalışır.

Müslüman bir yerde hizmet etmek istiyorsa, bütün engelleri bahaneleri ortadan kaldırır. Eksiklikleri görmez. Asılan suratları görmezden gelir. Yeter ki gaye olarak hizmet etmek istesin. Bu noktada dine gönlünü veren, rahmetli **Hâfız Mustafa Hocamızı** da anmadan geçemeyiz. Gönlünü bu davaya bu dine vermiş bir din alimi, tüm zamanını vaktini ömrünü bu yola adanmış bir zât. O gönül vermeseydi bu ibadethanelerde ve bu dergide sizlere ulaşamazdık.

Hâfızlar yetiştiremezdik. Bu gönül cemaati de oluşmazdı. Bizlerin hizmet alanları daha dar bir alanda kalırdı. Acizane bizler O'nun (ks) vesilesi ile hizmet etme imkânı kazandık. Bundan dolayı hocamızı rahmetle yâd ediyoruz.

Sözlerime burada son verirken şu ayetle bizleri bir kez daha ikaz edip uyararak ve gönlümüzü sevgiye açmak istiyorum.

Rabbim kalbimizden, gönlümüzden sevgi ve muhabbeti eksik etmesin. Bizleri birbirimize sevdirdin ve gönülden severek hizmet edenlerden eylesin.

Allah'ın rahmeti, bereketi, mağfireti hepimizin üzerine olsun. Allah'a emanet olun.

Bunların hepsi de kıyamet gününde Allah'ın huzuruna tek başına gelecektir. İman edip dünya ve âhiret için yararlı işler yapanlara gelince, Rahmân onlar için (gönüllerde) bir sevgi yaratacaktır.⁷

* İsa Bilge
Hâfız Mustafa Uzgur Külliyesi
İmam-Hatibi

DİPNOT:

- 1-Rad, 13/28.
- 2-İbn Mâce, Fiten,2.
- 3-Müslim, Birr, 33.
- 4-Tirmizi, Deavat,72.
- 5-Fetih, 48/29.
- 6-En'am, 6/53.
- 7-Meryem, 19/95-96.

“Tevhîd her şeyi yakan bir ateştir.”

Abdulkâdir Geylânî (ks)

Fütüvvet kavramı; tevhîd, insan ve âlem üzerinden değerlendirildiğinde zâhir ve bâtın yönleriyle dikkate alınmalıdır. Zira tevhîd, fütüvveti boyutsal anlamda etkileyen yegâne mânevî güçtür. Böylesi kuvvetli bir tesir, önce yaratılmış tüm mahlûkata ve en kıymetli olana, insana, işaret etmektedir. Bu tesirin zahîr yönü insanın ahlâkî özelliklerine dikkat çekerken, bâtın yönü mânevî ve rûhânî hassalarını (latifelerini) ifade etmektedir. Tüm bu noktalar; insanın ahlâkî mertebelerinde birleşmektedir ve tevhîdî bir zemin ile mertebelerine ayrılmaktadır.

Tevhîd; beşeriyetin yaratılmasıyla, Allah'ın bilinme isteği arasında bir sırdır. İnsan bu sırrı taşıyan ve bu sır perdesini aralayan seçilmiş bir varlıktır. Hayata geldiği andan itibaren memâtına kadar, tüm olma bilme ve anlama donanımını bünyesinde barındıran kıymetli varlık insan, yaşadığı ve yaşayacağı tüm evreleri her ne kadar bilincinde olmasa da tek bir amaç için ortaya koymaktadır: **Hakkın müşâhedesine tevhîdin özü ile sırrı ile vâkif olma.** Allah ruhları yaratırken yani kudretinden sırrından üfler iken, her bir mayayı ayrı ayrı güzelliklerle ve ahlâkî hamîdelerle süslemektedir. Yaratılmış her insan, bu inceliklerden geçmiş olarak toprağına uygun hallerde yaşamını idame ettirir. Bu noktada ruhuna emanet edilen sırrı taşıyan insanda, yine kendi toprağından olan ve taşıdığı sırrı bilen, Allah'ın velâyetini üstlenmiş bir veli ile olgunlaşma ve gelişme sürecini yaşama ihtiyacı hâsıl olur. Çünkü Velîyullah, Allah'ın teklîğine ve bütün varlıkların kendisinin isim ve sıfatlarından tecellî ettiğine bir delildir.

Mevlânâ Hz. tevhîd fikrini şöyle açıklıyor: "Elif'ten Ya'ya kadar bütün harflere dikkat et. Birbirinden başka çizgiler ve şekiller gibi görünürler ve başka başka sesler verirler. Fakat az daha dikkatli olursan görürsün ki birbirinden başka sandığın bu harfler, hep aynı elif harfinin yani elif çizgisinin, türlü bükülüş ve şekillenişle meydana gelir. Yani bütün harflerin aslı Elif'te birleşir. Demek oluyor ki, tek bir Elif harfinden bunca kelim doğuyor ve aynı kaynaktan doğdukları, yani esasta tek ve bir oldukları halde, tecellî ve görünüşlerde birbirinden ayrı ve sayılamayacak kadar çok kelimeler ve cümleler olabiliyorlar."

Kudret sahibi yaratan tek bir çizginin üzerine tevhîd dengesini kurmuştur. Kullanını da elif çizgisinin aldığı şekiller gibi farklı karakterler ve farklı huylarda, hiçbir şekilde birbirine benzemeyen ama aynı inanca sahip insanlar olarak yaratmıştır. Bu anlamda Allah kulun tevhîd hakikatini dünya âleminde bir kalemle daha ikinci kere çizer. Ana rahminde Hak Teâlâ'nın melekleri aracı kılarak kudret kalemiyle çizdiği, dünya âleminde velîlerin eliyle sûrete bürünür ve can tenden ayrılana dek şekillenmeye devam eder. Ve insan ancak bir mürşîdi kâmilin taht-ı terbiyesinde tevhîdin sırrına mazhâr olur, tevhîdin anlayış ve zevkine erişir.

İnsan Allah'a tevhîd yolu ile bir mürşidi kâmil ile yürürken, zâhirde ve bâtında birtakım mücadeleler vermektedir. Bu mücadeleler insanın ruhunu hem terbiye eder hem de yetiştirir. Fütüvvet yolunda yürüyen bir müridin fetâ olabilmesi, iç âlemindeki mânevî hassalarının nurlanarak açılmasına bağlıdır. Mürşidi tam da bu merhalede mürîdine birtakım zikirler telkîn eder ki, mürîdi bu zikirlerle devam ettikçe iç hassaları ona açılır ve yüce hikmetlere ve ilâhi inceliklere ulaşır. Bu hassalar insan bedeninde birtakım âzâları işaret ederek, mürîdin zâhiri yönden idrâkının açılmasında bir basamaktır. Aynı zamanda bu iç hassalar mürîdin hem maddî hem de mânevî anlamda beşeriyetini ve karakterini anlamlandırması noktasında bir basamaktır ve sırasıyla şöyledir: **Kalp, Ruh, Sır, Hafî ve Ahfâ**. Bu beş letâifin kulda tecellî eden nurları vardır ve mürîd tarafından uygulama sıralaması da şu şekildedir: Mürîd, **kalb latîfesinin** nuru olan **sarı** renk tecellî edene kadar kalb latîfesi zikrine devam eder. Tevhîdin tesiriyle kalb latîfesinin işlerlik kazanmasına kalb çocuğu anlamında veled-i kalb de denmektedir.

Kalb zikrinin gıdâsı ile feyizlenen mürîde, **ruh latîfesinin** zikri telkîn edilir. Telkîn edilen bu zikirle mürîd, sağ göğsün iki parmak altındaki ruh latîfesine yoğunlaşır. Önce kalb latîfesine ait tevhîd zikrini verilen sayıda yapar. Ardından ruh latîfesi için öngörülen zikri icra eder. Ruh latîfesinin nuru olan **kırmızı** renk

belirgin hale gelene kadar tevhîd zikrine devam eder. Ruh latîfesinin zikri tamam olunca, üçüncü aşamada **sır latîfesine** geçilir. Sır latîfesi müşâhede makâmıdır. Mürîd bu makamda, yaratılma sebebinin ve Allah'ın bilinme sırrını anlamaya başlar. Sır latîfesinin yeri sol göğsün iki parmak üstüdür. Rengi **beyaz** nurdur. Beyaz nur zuhûr edene kadar tevhîd zikrine devam edilir. Dördüncü latîfe **hafî latîfesidir**. Hafî latîfesinin yeri sağ göğsün iki parmak altındadır.

*Tevhîd;
ta'dîl ve teşbihten
men' eden bir
ta'zîmin gönülde
bulunmasıdır.*

- Ahmed er-Rufâî -

*Sırrı Tevhîd-i Hüdâ'yı etme ifşâ müşrîke
Anlamaz anı O kim der benliğiyle sen ve ben*

- Mektûbat-ı Geylânî -

Hafî latîfesi, rubûbiyet tecellilerinin yeridir. Farkındalığı artan mürid bu makamda Allah ile olmanın zevkine ulaşır. Hafî latîfesinin nuru **siyah**tır. Siyah nur tecelli edene kadar hafî latîfesinin zikrine devam edilir. Beşinci latîfe, **ahfâ latîfesidir**. Ahfâ latîfesinin yeri iki göğsün ortasıdır. Ahfâ latîfesi, ilâhi isim ve sıfatların tecelli ettiği noktadır. Bu mertebede mürid, önceki latîfelerin zikrini icra ettikten sonra ahfâ mertebesinin zikrini gerçekleştirir. Ahfâ latîfesinin zikri bu mertebenin nuru olan **yeşil** nur zuhûr edene kadar devam ettirilir. Bu letâiflerin sonunda mürid, Allah'ın yardımıyla zikri, vücûdunun bütün zerrelere ve derinliklerine sirâyet ettirmiş, zikrini artık **zikr-i dâime** dönüştürmüştür, İlâhi isim ve sıfatları mana gözü ile görmeye başlayan mürid, bu tecellileri tevhîd merkezinden müşâhede eder.

Tevhîd hakikati artık müridin ruhunda bir güneş gibi doğar, yolu aydınlanır. Her türlü zan, vehim, hayal ve kesret istilâsından kurtularak tevhîdin özünü yaşar. Böylece imân ve islâm karakteri üzerinde de başarılı kılınır. Bu olgunluğa gelen mürid, sohbetimizin başında dediğimiz gibi tevhîd, insan ve âlem ekseninde, kendi varlığını tevhîd aynasında müşâhede ederek dağınıklığından kurtulur.

• • •
Sensin
bize bizden yakîn
Görünmezsün hicâp nedir
- Yunus Emre -
• • •

Bize bizden yakın olanın; sıfatlarını, eserlerini, tecellilerini âşikâr görüp yaşayan müridin latîfeleri olgunlaşmıştır ve o kişi mü'mini kâmil olmuştur. Kâmil mü'minin insanlara faydası dâimdir, ilmi sürekli, zamanı Allah'ın zikri ve Allah'ın kullanımı uyarmakla mâmurdur. Onun bütün hareketleri ve duruşu Allah'ın itâati içinde geçer. Kâmil mü'min bütün işlerinde Allah rızasına niyet eder, her dakika Allah'a sunacağı iyi işler yapar.

Allah'ım! gönüllerimizi tevhîdin nûru ile nûrlandır, amellerimizde bizi tevhîdin hakikatine ulaştır. **Ya Rabbi**, bizim cümlemizi tevhîdin sırrına mazhâr eyle. (Amin)

NAMAZ

RUHUMUZUN GIDASINI

Dünyada insanın, Allahü Teâlâ'ya en yakın olduğu zaman dilimi, namaz kıldığı andır. Dünyadaki bütün ibadetler, insanı namaz kılabilecek bir hâle getirmek içindir. Namaz vardır ki, kırık kalpleri zevkle doldurur. Namaz vardır ki, günahları yok eder. İnsanı kötülüklerden korur. Hadis-i şerifte; **“Namaz, gözümün nuru, kalbimin neşesi ve sevinç kaynağıdır.”** buyurulmuştur.¹ Namaz, üzüntülü ruhlara lezzet verir. Namaz, ruhun gıdası, kalbin şifasıdır.

Bedenimizin gıdaya ihtiyacı olduğu gibi ruhumuzun da gıdaya ihtiyacı vardır. İnsan; bedenini doyurmak için beslenir. Eğer aldığı gıdada, bedeninin ihtiyaç duyduğu kalori, protein, vitamin, magnezyum, kalsiyum gibi maddeler eksik ise, bunlar ihmal edilirse; vücut sıhhatini kaybeder.

Bu açıdan, ruhun da en önemli gıdası namazdır. Ancak şekilden ibaret olmayan, ihlâs, huşû ve huzur dolu bir namaz ruha gıda olur. Böyle bir namazdan mahrum kalan ruh da hastalanır. Bizim gaflet dediğimiz, dalâlet dediğimiz, kasvet dediğimiz hâller meydana gelir. Kalp kararır, katılaşıp Allah korusun tövbe edilmezse ve gerekli gıda ruha ulaştırılmazsa kalp mühürlenir.

Namaz, ruha öyle zarurî bir gıdadır ki, ondan mahrum olmak; ruhla beraber bedeni bile mahveder. Çünkü beden gönül ile irtibat hâlinindedir. Gönle ferahlık vermeden, ruha inşirah yaşatmadan, sadece dünyaya saplanmış bir şekilde yaşayan bir beden; tükenmeye, teklemeye, daralmaya başlar.

Yaşadığımız müddetçe yemeye, içmeye muhtaç olduğumuz gibi, ömrümüzün sonuna kadar ibadet etmeye, manevî gıdaya da ihtiyacımız vardır. Yüce Allah (cc), Kur'an-ı Kerim'inde şöyle buyurur: "Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et."²

Mü'min ibadet sayesinde, dünyanın maddî bağlarından kurtularak ruhen yükselir ve önündeki engeller ortadan kalkarak ebedî saadet yurdunun aydınlık yolu kendisine açılır. İmanımızın göstergesi, ruhumuzun gıdası olan ibadetler; imanımızı kuvvetlendirir, içimizi kötü düşüncelerden, dışımızı günah kirlerinden arındırarak, bizi ahlâk ve fazilet sahibi olgun bir mü'min hâline getirir. Böylece dünyada huzura, ahirette azaptan kurtulmamıza ve ebedî saadet yurdu olan cennette sonsuz ve mutlu hayata kavuşmamıza vesile olur.

Sözün özü; namaz, ruhumuzu ve bedenimizi huzur ve rahata kavuşturan bir ibadettir. Namaz; Allah'ın hoşnutluğuna, meleklerin sevgisine yol açar. Namaz, peygamberlerin sünneti ve marifetin nurudur. İmanın aslı, duanın kabul olunmasının anahtarıdır. Amellerin ilahi huzura yükselmesine basamak, rızık için bir berekettir. Namaz, bedeni rahata kavuşturan bir ibadettir. Düşmana karşı kuvvetli bir silâhtır. Şeytanın en nefret ettiği ameldir.

* Eyüp Karakelle
Erzurum İl Vaizi

DİPNOT
1- Nesai; İsratun-Nisa,1
2- Hicr; 15/99

“

Zikir meclislerini ihmal etmeyin.

Güneş, bu topluluklardan
doğacak,

Rahmet, bu topluluklardan
yayılacak, inşallah...

”

— * * * * —

Eş-Şeyh Es-Seyyid

Hacı Hâfız Mustafa UZGUR Hocaefendi

EL-CÂMÎ'

Ey dünyada birbirine benzeyen, karşı olan ve zıt olanları bir araya toplayan Allah (cc). O ki; Faziletleri, güzellikleri, keramet ve ikramları bir araya getiren; kıyamet gününde de hesap görmek için bütün mahlûkatı bir araya getirendir.

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ
"Rabbimiz! Muhakkak sen insanları geleceğinde asla şüphe olmayan bir günde toplayacaksın. Şüphesiz Allah sözünden dönmez."
(ÂL-İ İMRÂN, 3/9)

Arapça'da "Dağınık bir şeyi toplamak, biriktirmek, bir araya getiren, buluşturup birleştiren" anlamlarındaki cem' (c-m-'a) kökünden türeyen el-Câmi' aynı kökten türeyen fiil kalıplarıyla çeşitli âyet ve hadislerde Allah'a nisbet edilmiştir.¹ Bu kullanışlarla yirmiyi aşkın âyette yer alan cem' kavramı gerek bu âyetlerde gerekse ilgili hadislerde daha çok Allah'ın kıyamet günündeki cem' fiilini ifade etmekte, bazı âyet ve hadislerde ise O'nun dünya hayatıyla ilgili toplama ve düzenleme fiillerine işaret edilmektedir.²

Muhtelif naslarda Allah'ın zâtına nisbet edilen câmi' ismi veya sıfatının, hem madde âlemi ve dünya hayatı hem de âhiret hayatı planında kapsadığı mânaları genişletmek mümkündür. İlgili âyetlerin muhtevasında görülmemekle birlikte ilk dönem âlimlerinden itibaren câmi' ismi için "bütün övgü ve erdemleri zâtında toplayan" şeklinde bir mâna da düşünülmüştür. Bu geniş mâna, söz konusu ismin esmâ-i hüsnâ hadisinde³ mutlak olarak zikredilişine dayanılarak verilmiş olmalıdır. Bu telakkiye göre câmi' Allah'ın zâtını niteleyen isimler grubuna girer.

Allah'ın engin rahmet ve şefkatinin bir gereği olarak, her bir varlık yeryüzünde bir üreme ve çoğalma faaliyeti gerçekleştirir. Bir insan iki, iki insan üç, üç insan dört vb. şekilde çoğalıp gitmiştir.

Bundan anne-baba, dede-nine, akrabalar, soylar, sülaleler, köyler, kentler meydana gelir. İşte bu bağlamda bizleri aile, kabile ve akrabalar etrafında toplayan Yüce Allah (cc), gönüllerimize ülfet tohumlarını atarak, bizleri birbirimize bağlamıştır. Aynı durum, hem hayvanlar hem de bitkiler âlemi için geçerlidir. Dağılmış gibi görünen her bir varlığın DNA'sı farklıdır, biriciktir. Her birisi, özünde, tevhîd mührünün taşıdır. Bunun adı, kesretten vahdet düşüncesidir. Her şey bir olan'a Tek olan'a bağlıdır.⁴

Gazzâlî câmi'in, kâinatın yaratılış ve yönetilişiyle ilgili bir isim olarak da düşünülebi- leceği görüşündedir. Çünkü kâinat birbirine benzeyen ve benzemeyen, hatta birbiriyle çelişen birçok unsurun oluşturduğu tabii nesnelere meydana gelmiştir. Bu kadar farklı malzemedenden tam bir âhenk ve nizam arzeden kâinat kompleksinin meydana getirilişi (cem'), Allah'ın câmi' isminin bir tecellisi olarak kabul edilmelidir. Bu ilâhî terkinin nasıl gerçekleştiğini anlayabilmek için kâinattaki bütün birleşimleri ve etkileşimleri bilmek gerekir. Şüphe yok ki tabiat bilimleri alanında kaydedilen ilerlemeler evrenin tanınmasına, dolayısıyla câmi' isminin sırlarının peyderpey açılmasına yardımcı olacaktır.

الْجَامِعُ

Câmi' isminin dünya hayatıyla ilgili bir tecellisi de Allah'ın gönülleri birleştirmesinde gözlenir. Eşler, ebeveyn-evlât, kardeşler, meslektaşlar, gaye arkadaşları, hatta hemcins olmanın ötesinde ortak tarafları bulunmayan insan türünün fertleri arasında mevcut olan kalbî bağlılık, câmi' isminin tecellileriyle gerçekleşen ilâhî lutuftan⁵ başka bir şey değildir.⁶

Allah'ın bu sıfatı; bütün erdemleri, iyilikleri ve nimetleri kendisinden toplayan; yeryüzünde hava, su, hayvan ve bitki gibi çeşitli varlıkları; soğuk-sıcak, yaş-kuru gibi zıtları bir arada tutan, kalpleri bir inanç ve düşüncede birleştiren; kıyâmet gününde insanları hesap için diriltip çürümüş uzuvları bir araya getiren ve mahşer yerinde toplayan demektir.

Cem' kavramını Allah'a nisbet eden âyetlerin çoğu bu ilâhî fiilin âhiret âleminde gerçekleşeceğini ifade eder. Bu sebeple Kur'ân-ı Kerim'de âhiretten **"toplama günü" (yevmü'l-cem')** diye de söz edilmiştir. Yüce yaratıcı, ölüp yok olan ve maddî varlıkları gözle görülemeyecek halde fenâ bulan insanları âhiret hayatında, bedenlerinin temel unsurlarını bir araya getirmek suretiyle yeniden canlandırır, hesaba çekmek ve aralarındaki anlaşmazlıkları gidermek için toplar ve nihayet iyileri cennette, kötülerini de cehennemde cem' eder. Câmi' isminin âhiretle ilgili bu tecellisi, Kur'ân-ı Kerim'de yine "toplamak" mânasına gelen haşr kelimesiyle de ifade edilmiştir. Bu uhrevî tecellisiyle de câmi' insanları ilgilendiren ilâhî isimler grubuna girer.

DİPNOTLAR:

- 1-İsmail Karagöz, Ayetler ve Hadisler Işığında Allah'ın İsim ve Sıfatları Esmâ-i Hüsnâ, 3. Baskı, Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2016, s.253.
- 2-Bekir Topaloğlu, Diyanet vakfı İslam Ansiklopedisi (DİA), Câmi' maddesi, 1993, c.7, s.92-93.
- 3-Tirmizi, "Da' avât", 82; İbn Mâce, "Du' â", 10
- 4-Ramazan Altıntaş, Allah'ın Güzel İsimleri Esmâü'l-Hüsnâ, Nasihat Yayınları, Haziran, 2016, s.387-388.
- 5-el-Enfâl 8/63.
- 6-Bekir Topaloğlu, Diyanet vakfı İslam Ansiklopedisi (DİA), Câmi' maddesi, 1993, c.7, s.92-93.
- 7-İsmail Karagöz, Ayetler ve Hadisler Işığında Allah'ın İsim ve Sıfatları Esmâ-i Hüsnâ, 3. Baskı, Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2016, s.253.
- 8-eş-Şûrâ 42/7; et-Tegâbün 64/9
- 9-Bekir Topaloğlu, Diyanet vakfı İslam Ansiklopedisi (DİA), Câmi' maddesi, 1993, c.7, s.92-93.

Şam Halkının İLK MUALLİMİ

Ebü'd-Derdâ' Uveymir b. Kays b. Zeyd el-Hazrecî
(v. 32/652)

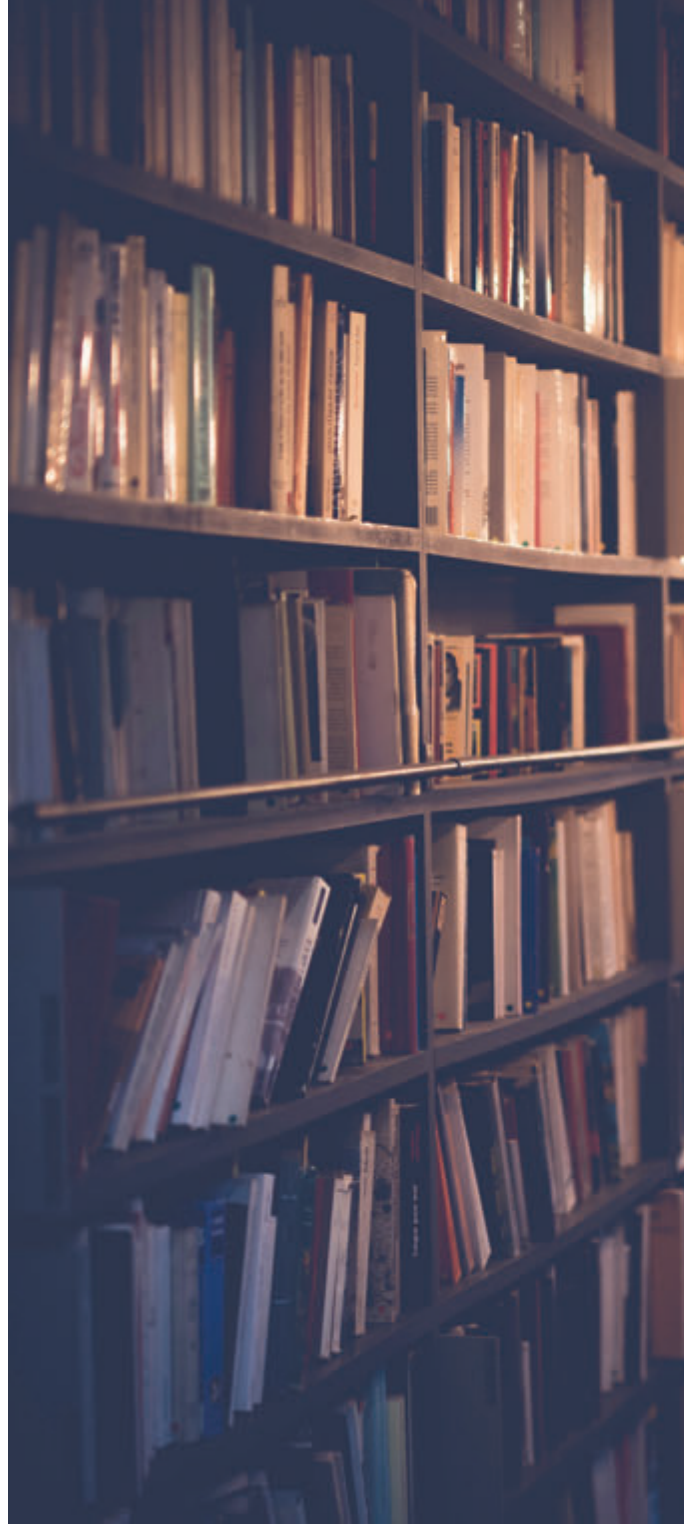
Ebü'd Derdâ hazretleri Medine'li olup Hazrec kabilesine mensuptur. Babası Amr b. Malik b. Zeyd, annesi ise Mehabbe bint Vakit b. Amr'dır. Asıl ismi Âmir olup lakabı Uveymir'dir. 'Dertlilerin Babası' ya da 'Yardım Edenlerin Babası (Önderi)' anlamlarına gelen Ebü'd Derdâ künyesine sahiptir.

"Bilmeyene bir kere,
bilip de yapmayana yedi kere
yazıklar olsun."

"Bir saat tefekkür,
bütün bir gece nâfile ibadet
etmekten daha hayırlıdır."

Kendisinin İslam dinine geçmesi tarihte şöyle gerçekleşmiştir; Ebü'd Derdâ hazretlerinin Hanımı ve tüm ailesi Müslüman olduğu halde kendisi bir türlü Müslüman olmayı kabul etmiyordu. En yakın arkadaşı olan Abdullah bin Revâha'da O'nun Müslüman olmasını çok istiyordu fakat bir türlü kendisini ikna edemiyordu. Aklına gelen bir fikir ile harekete geçen Abdullah bin Revâha, evden çıktığı bir vakitte; Ebü'd Derdâ'nın gizlice evine girer ve sürekli tapmakta olduğu putu kırarak paramparça eder. Ebü'd Derdâ eve dönünce putun kırıldığını görerek çok kızar ancak bir süre sonra aklından çeşitli düşünceler geçmeye başlar; **"Eğer bu putta bir hak ve hayır olsaydı kendini korurdu."** Bu hadise, O'nun inandığı şeylere olan bakışını bir anda değiştirir. Allah (cc) en yakın arkadaşını vesile kılarak, Uveymir'in gönlünde hidayet ateşini yakmıştır. Yerinde duramayacak hale gelen Ebü'd Derdâ hazretleri hemen Rasûlullah Efendimizin (sav) huzuruna çıkar. Bu esnada yakın arkadaşı olan Abdullah bin Revâha da oradadır. Efendimizin (sav) önünde şehadet getirerek İslâm olma şerefine nâil olan Ebü'd Derdâ hazretleri artık Müslüman olmuştur.¹ Daha sonra Rasûlullah Efendimiz (sav), kendisini Selman-i Farisi ile muâhât (**Bazı Mekke'li sahâbilerin önce kendi aralarında, daha sonra ensardan bazı kimselerle kardeş ilân edilmesi**) yaparak kardeş ilan etmiştir.

Daima ahiret hesabını ve Allah rızasını gözeterek yaşamını sürdürmeye çalışan Ebü'd Derdâ hazretleri Müslüman olduktan bir müddet sonra ibadet ve taate o kadar çok kendini verdi ki; hanımını çocukları ihmal etmeye başladı. Bu sıralarda Selmân-i Fâris kendisini ziyaret etmek için evine gelir. Kapısını çalmasına rağmen bir müddet

Ebü'd Derdâ'ya ulaşamaz. Selmân hazretleri kapıdan geri dönecekken hanımının kapıyı açar ve durumu kendisine anlatır. Mesele bir süre sonra Rasûlullah'a ulaşır. Ebü'd Derdâ'yı yanına çağıran Peygamber efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Böyle yapma gözlerinin senin üzerinde hakkı vardır. Bedeninin senin üzerinde hakkı vardır. Ailenin senin üzerinde hakkı vardır. Namaz kıl sonra uyu. Oruç tut ama bazen tutma."²

Ebü'd Derdâ hayatının büyük bir kısmını tefekkür ederek ve ibret alarak geçirdi. Peygamber efendimiz onun için; **"Ümmetimin en Âbidi ve en Muttakisi"**³ buyurmuştur. Hayatında ticaretle ile ibadeti bir arada yapamayacağını anlayan Ebü'd Derdâ hazretleri ticareti bırakmıştır.

Hz. Peygamber (sav) hayatta iken Kur'an-ı Kerim'i ezberleyerek, Peygamber Efendimize dinletmiştir. Yaşamını Zühd ve Takva yolunda geçiren Ebü'd Derdâ Allah yolunda cihattan da geri durmamıştır.

Ebü'd Derdâ, zamanının çoğunu Peygamber Efendimiz (sav) ile geçirmiş, O'nun yanından hiç ayrılmamıştır. Efendimizin yanında olduğu bir gün kendisine (sav) şu soruyu yöneltti;

"Ya Rasûlallah zenginler dünyayı da ahireti de kazandılar. Onlar hem namaz kıyor hem oruç tutuyor. Hem de sadaka veriyorlar. Fakat biz fakir olduğumuz için sadaka veremiyoruz."

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurmuştur;

Sana bir şey söyleyeyim mi? Sen söylediğim şeyi yaptığında, kavuştuğun şeye, ancak onu yapanlar kavuşabilirler; yapmayanlardan hiçbiri de başka bir yolla ona yetişemezler: Her namazdan sonra 33 defa Sübhanallah, 33 defa Elhamdülillah, 33 defa da Allahü Ekber de.”⁴

Efendimizin vefatından sonra Hz. Ebubekir'in halifeliğinde Yermük savaşına Kadı'l-Cünd (Ordu Kadısı) olarak katılan Ebü'd Derdâ hazretleri İslam tarihindeki ilk ordu kadısı olma görevine sahiptir. Hz. Ömer döneminde de Medine Kadısı olarak görev yapar. Ebü'd Derdâ bir konuda karar verirken o kadar titiz davranırdı ki emin olmak için kararından önce davanın taraflarını tekrar tekrar dinlerdi.

Ebü'd Derdâ hazretleri, Hz. Ömer'in hilafet döneminde; Şam'a giderek orada namaz kıldırmak ve Peygamber Efendimizin sünnetini yaymak istedi. Hz Ömer efendimiz kendisine Şam'da Âmillik yapmasını teklif ettiyse de (Merkeze bağlı olarak idareyi yürütmek üzere gönderilen valiler, âmil olarak isimlendirilmektedir. Âmil denen görevliler, eğitim, tebliğ, yargı gibi birçok vazifeyi bir arada yürütmüşler, ancak temel görevleri valilik veya vergi memurluğu olmuştur.) O, muallimlik yapmak istemiş ve bu vazifeyi reddetmiştir. Humus'da muallimlik yapan Ebü'd Derdâ daha sonra Hz Ömer efendimizin emriyle Dımaşk kadılığına tayin edilmiştir. Böylece Dımaşk'ın (Şam) ilk kadısı olma vazifesini üstlenmiştir.

✿ Kur'an İlimindeki Yeri

Dımaşk'ta Kuran öğretimiyle meşgul olan Ebü'd Derdâ, orada "Dımaşk Mukrii" (Kur'an-ı Kerimi kaidelerine uygun okuyan kimse) diye anılırdı. Sabah namazından sonra öğrencilerini okutmaya başlardı. Talebelerini onar kişilik gruplara ayırarak, her grubun başına bir öğretici koyar kendisi de mihrapta otururdu. Bazen grupların arasında dolaşır ve çalışmalarını takip ederdi. Belli bir kıraat seviyesine gelen öğrenciler, kıraatı ona arz ederlerdi. Bu usulü tarihte ilk defa O'nun gerçekleştirdiği kaynaklarda belirtilmektedir. Ebü'd Derdâ'nın kıraat halkaları, 1600 kişiye kadar ulaşmıştır. Ona arz yoluyla Kur'an öğrenenlerin başında; hanımı Ümü'd Derdâ, Atıyye b. Kays, Hâlid b. Ma'dan ve Babelek kadısı Süveyd b. Abdulaziz gelmektedir. Meşhur yedi kıraat imamlarından İbn Âmir de ondan kıraat dersi alanlar arasındadır.

“İmanın zirvesi;
başa gelene sabır,
kadere rıza,
samimi bir tevekkül
ve
Allah'a boyun eğmektir.”

Ebu'd Derdâ

✿ Hadis İlmindeki Yeri

Ebü'd Derdâ hadis rivayetlerinde bulunurken çok fazla titizlik gösterirdi. Çeşitli ülkelerden hadis talebelerine hadis rivayette bulunduktan sonra, herhangi bir yanlışlık yapmış olma düşüncesiyle şunu eklerdi; **"Hadis bunun gibidir ya da buna benzer şekildedir."** O'nun rivayet ettiği hadis sayısı kaynaklarda 179 olarak tespit edilmiştir. Enes b. Malik, Abdullah b. Amr b. As, Abdullah b. Abbas, eşi Ümmü'd Derdâ, oğlu Bilal, Cübeyr b. Nüseyr, Ebu idris el Havlani, Said b. Müseyyep gibi sahabe ve tabiin'ler kendisinden hadis rivayet etmiştir.

Hz. Ömer (ra) memurlarını teftiş etmek için Şam'a gittiğinde, Şam Valisi Yezid b. Ebu Süfyan ve pek çok memurunun son derece müreffeh bir hayat sürdürdüklerini ve kapılarının kilitli bulunduğunu tespit etmiş ve üzölmüştür. Buna karşılık bölgenin kadılık görevini ifa eden Ebü'd Derdâ'nın ise oldukça mütevazı bir hayat sürdürdüğünü ve kapısının kilitli olmadığını hatta kendisini ısıtacak bir elbisenin ve aydınlatacak bir ışığın dahi olmadığını görerek dostunun haline üzölmüştür.

Bu durumu gören Hz. Ömer (ra), dostu Ebü'd Derdâ'ya; **"Ben seni Medine de hoş tutmadım mı? Burada ki halinde ne böyle"** diye sormuştur Ebü'd Derdâ (ra) ise şu Hadis-i Şerifi kendisine hatırlatmıştır:

DİPNOT:

- 1-Hayatü's Sahabe 1:231.
- 2-Buhari, "Savm" 51; "Edep" 86; Tirmizi "Zühd" ,64; Ahmet ibn Hanbel Müsned, vı,268.
- 3-İbn Manzur xx.13.
- 4-Müslim, Mesacid : 146 Ebu Davut Vitir :2
- 5-Kenzul Ummal I,78
- 6-İbn Sa'd, et Tabakat IV . 409

"Sizin dünyadan Metânız bir yolcunun azığı kadar olsun."⁵

Ebü'd Derdâ, Hz Osman (ra)'ın hilafeti döneminde Muaviye'nin Suriye valisi olduğu esnada bazı sahabilerle birlikte Kıbrıs harbine katılmıştır.

Hicretin 31 veya 32. yılında (651-652) Şam da vefat eden Ebü'd Derdâ hazretleri, orada bulunan Babü's-Sağır kabristanlığına defnedildi.⁶ Allah O'nlardan razı olsun.

***Abdurrahman Uzgur**
Hâfız Mustafa Uzgur Erkek
Kur'an Kursu Öğreticisi

“

**Allah (cc), mutlaka
tevekkül edenleri sever...**

Allah, kulunu sevdiği zaman O'nun
gözetimi, koruması ve yardımını başlar.

Biz bunların hiçbirini sağlayamadan Allah'ın yardımını
başımızdan yağmur gibi yağsın istiyoruz.

**Hani Allah'a güven, iman,
sadakatimiz; hani kulluğumuz,
tevekkülümüz...**

”

— ★ ★ ★ ★ —

Kâmil UZGUR Hocaefendi

ALLAH'IN VELÎLERİNE, VELÎLERİN DE ALLAH'A MUHABBET KEYFİYETİ

Allahü Teâlâ buyurur ki:

**"Ey müminler, içinizden kim dininden dönerse,
Allah onların yerine öyle bir kavim getirir ki
Allah onları sever, onlar da Allah ı severler."**

Hz. Peygamber (s.a.) şöyle buyurmuştur: "Cibrîl'den şunu işittim: Allah buyurmuştur ki: Bir kimse, Benim velî bir kulumu aşağılarsa bana harp ilan etmiş olur. Kul, üzerine Benim için daha sevimli olan hiç bir şeyle Bana yaklaşamaz. Kulum, nâfilelerle durmadan bana yaklaştırmaya devam eder. Nihâyet Ben onu severim. Bir kere onu sevdim mi, artık onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve destekçisi olurum."¹

Yine Rasûlullah (sa) buyurur: "Kim benim likâmı/dîdârımı arzu ederse, Ben de onunla mülâkî olmayı arzu ederim."²

Hz. Peygamber (sa)'in bir hadisi de şöyledir: "Allah bir kulunu sevdi mi Cebrâile'e şöyle der: Ey Cebrâil! Ben falanı seviyorum, onu sen de sev! Bunun üzerine Cebrâil o zâtı sever. Sonra Cebrâil semâ ehline şöyle der: Şüphesiz Allah falan zâtı sevmiştir, onu siz de seviniz. Bunun üzerine semâdakiler onu severler. Sonra o kul için arzda da bir kabul görme hâli konulur. Bu sebeple yeryüzündekiler de onu sever. Buğz için de durum bunun gibidir."³

Bilesin ki, Yüce Allah'ın kulu sevmesi ve kulun Hakk Teâlâ'yı sevmesi sahihtir. Kur'an ve hadîs bu hususu ifâde etmektedir. Ümmetin bu konuda icmâi vardır. Sübhan ve Mûteâl olan Allah'ın öyle bir sıfatı vardır ki, o sıfat sâyesinde dostları O'nu sever, O da dostlarını sever.

Bilesin ki, Hakk Teâlâ'nın kuluna olan muhabbeti, ona hayır irâde etmesi ve rahmetiyle muamelesidir. Rızâ, gadab, re'fet ve benzeri gibi muhabbet de, irâdenin isimlerinden bir isimdir. Bütün bu isimlerden hiç biri Hakk Teâlâ'nın irâdesinden başkası için lâyük olmaz. Bu irâde, Allah'ın kâdim bir sıfatıdır. O, fiillerini bununla murâd eder. Bu sıfatların bâzısı, diğer bâzılarından, mübalağanın hükmü ve fiilin izhân yönünden daha hususidir.

Kısaca Allah'ın kulunu sevmesi, ona bol bol nîmet ihsân etmesi, dünya ve ahirette sevap vermesi, onu cezâ mahallinden emin kılması, gûnahtan koruması, yüce haller ve yüksek makamlar ikrâm etmesi, başkasına/masivaya iltifat etmekten sınıının ilgisini kesmesi, her şeyden tecerrüd edene kadar, sâdece nzâsını talep eder hale gelinceye dek ona ezeli inâyetini ulaştırması demektir. Hakk Teâlâ, bu manaları kuluna tahsis ettiğinde veliler Hakk'ın iradesinin bu şekilde tahsisine muhabbet derler. Hâris Muhâsibi, Cüneyd-i Bağdadi ile meşâyihden bir grubun mezhebi budur. İki fırka olan fıkıh alimlerinin ve ehl-i sünnet kelimcilerinin ekserisi de bu düşüncededir.

Meseleyi şöyle izah edenler de vardır: Hakk Teâlâ'nın muhabbeti, kulu güzelce medh u senâ etmesidir. Allah'ın medh u senâsı, O'nun kelâmıdır. Bir de, Allah'ın muhabbeti, O'nun ihsânı, O'nun ihsânı da fiili manasına gelir, diyenler vardır. Bu görüşler mana bakımından diğerlerine yakındır ve her birinin bir hükmü vardır.

Kulun Allah'ı sevmesine gelince; Muhabbet, itaatkâr mü'minin kalbinde peydâ olan bir sıfat olup, Sevgili'nin rızasını talep etmek, O'nu görmek için sabırsızlanmak, O'na yakın olma arzusu içinde kararsız olmak, O olmadan başkası ile karar ve rahat bulmamak, O'nu zikretmeyi alışkanlık haline getirmek, zikrinin dışında kalan her şeyden teberri etmek ve uzaklaşmak, rahatı kendine haram kılmak, karar ve sükûn haline kendinden kaçırarak, ülfet ve ünsiyet ettiği şeylerin hepsini kökten terk etmek, hevâ ve hevesten yüz çevirmek, sevgi sultanına yönelmek, bu sultanın hükmüne itaat etmek, Hakk Teâlâ hazretlerini kemâl vasıflarıyla tanımaktır.

Kaynak:

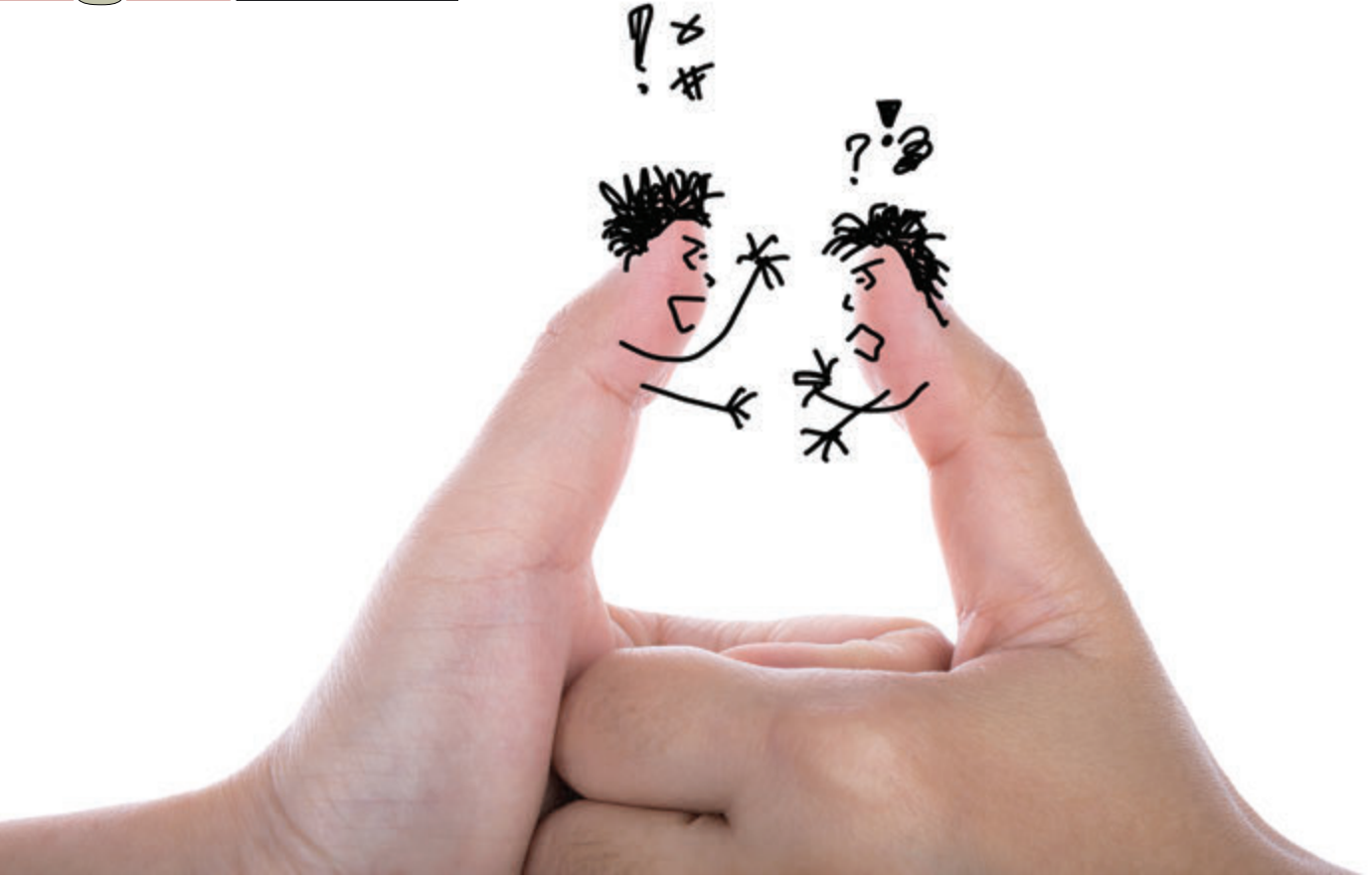
Hucvirî, Keşfü'l Mahcûb

Dipnot:

1-Buhârî, Rikâk, 41.

2-Buhârî, Rikâk, 41.

3-Buhârî, Bed'ü'l-Halk, 6.

ÖFKE KONTROLÜ

Günlük hayatımızda evde, iş yerinde, trafikte, yolda v.b. hayatın içinde her ortamda bizi etkileyen durumlarla karşı karşıya kalıyoruz. Bizi üzen, zarar veren ya da çıkarlarımıza ters düşen bir durumla karşılaşınca sınırlarımıza hâkim olamıyoruz. Daha önce kendimizde görmediğimiz öfke nöbetine girebiliyoruz.

Çoğu insan öfkesini kontrol etmekten ziyade öfkeyi yok saymayı ve inkâr etmeyi seçer. Öfkeyi sanki kendi normal hâliymiş gibi insanlara sunar. Oysa fazla öfke yıkıcı, tahrip edici istenmeyen sonuçlara yol açar.

Ne öfkenin tamamen bastırılması ya da içe atılması ne de saldırgan bir durumda ifade edilmesi sağlıklıdır. Sağlıklı olan ise öfkeyi yönetebilmek ve kontrol etmektir.

ÖFKE NEDİR?

Türk dil kurumuna göre öfke: Engelleme, incinme veya gözdağı karşısında gösterilen saldırganlık tepkisi, kızgınlık, hışım, hiddet, gazap olarak tanımlanmaktadır.

Dilimizde tam benzerlik göstermeseler de kızgınlık ve öfke birbiri yerine sıklıkla kullanılmaktadır. Saldırganlık olarak tanımlanan durum ise öfkenin kontrolsüz olarak ortaya çıkmasıdır. Düşmanlık ise öfkenin kronikleşmiş haline işaret etmektedir.

Öfke normal ve yaşamı sürdürebilmek için gerekli bir duygu, duygusal bir tepki ve uyarıcı bir işarettir. Kişiyi tehditlere karşı korur. Yönetilebildiği sürece sağlıklı bir davranıştır. Eğer yeterli kadar kontrol edilemezse kişinin kendine ve çevreye zararlı bir etkiye sebep olur.

Öfke problem çözme, öç ve intikam alma, haklı olma, başkalarını kontrol etme, başkalarını suçlama yolu değildir.

ÖFKENİN NEDENLERİ?

Ekonomik koşulların yetersizliği, acelecilik, her olayda üstün olma çabası, yasal olmayan istekler, aşırı tüketme alışkanlığı, doyurulmamış istekler, karşılanmayan beklentiler, saygısız davranışlar gibi durumlar ani öfke nöbetlerine neden olabilmektedir.

Çocukluk çağında ailede ya da çevresinde öfkeli kişilerle iç içe kalmış birisi, zamanla bu durumu normal bir hâl gibi algılamaya başlar. Bir işi yaptırmak için öfkenin gerekli olduğunu sanmaya başlar.

Öfkeyi tamamen yok etmek zor ama kendimize ve çevremize zarar veren durumları önlemek kendi elimizde. Öfke saldırgan davranışa ve kine dönüştüğünde daha önce hayâl dahi edemediğimiz olumsuz bir durum içinde kendimizi bulabiliriz. Eğer öfkenizi kontrol edilmezseniz haklı olan bir durumdan haksız bir duruma düşülebilirsiniz.

ÖFKE SIRASINDA ORTAYA ÇIKAN BELİRTİ VE İŞARETLER

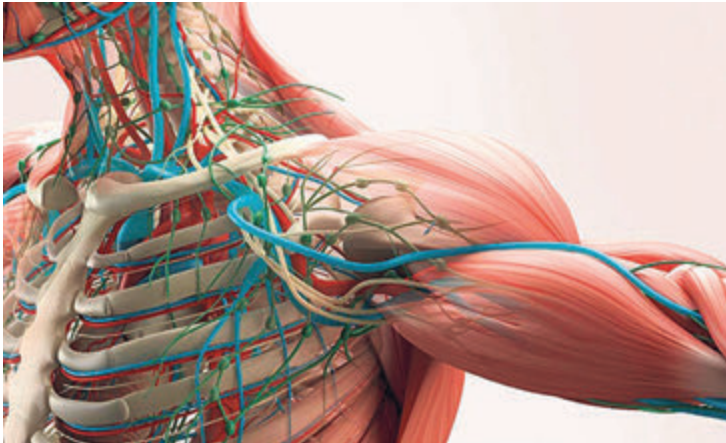
Tokat atma, tekme atma, vurma, küfretme, tehdit etme, alay etme, suçlama, önyargıyla yaklaşma, şüphencilik, isim takma, hata arama gibi kişinin başkalarını incitme ya da çevreye zarar verme isteği gösteren sözel ya da fiziksel tacizlerdir.

ÖFKENİN VÜCUDA ETKİSİ

Öfkelenildiği zaman; kas ve eklemler gerilmeye başlar, kan dolaşımı yavaşlar, beyin aktivitesi, sinir, hormon ve kalp damar dengesi bozulur. Tansiyon ve testosteron seviyesi yükselir. Aşırı öfke durumlarında karaciğer rahatsızlıkları artar. İkinci beynimiz olarak tanımlanan bağırsaklarımız da öfke durumlarında etkilenerek huzursuz bağırsak sendromuna yol açabilir. Öfke nöbetlerinde aşırı bir mide asidi artışına bağlı olarak gastrit oluşur.

Peki kendi bedenimize bu kadar zararı olan öfke durumlarından nasıl kurtulabiliriz?

ÖFKENİZİ KONTROL ETMENİN YOLLARI

Kendimizi Tanımak

Hangi durumlarda ne kadar tepki verdiğimizizi bilmek gerekir. Verilen tepki ne kadar abartılı, bizi nasıl ve ne şekilde etkiliyor, bize ne kadar faydası var. Durum tespiti yapmamız gerekir.

Tepkiyi Yavaşlatmak

Olayın içine hemen girip tepki vermeden kaçınarak, karşıdaki kişiyi dinleyip olayı iyi bir şekilde analiz ederek cevap vermeli.

Sakinleşmek

Sizi sakinleştirecek egzersizler yapın ve olumlu cümleler kurun.

Modelleme

Çevrenizde olaylar karşısında sakin olan birisini modelleyerek onun gibi olmaya çalışın.

Değerini Düşürmek

Öfkelendiğiniz şey sizin için çok fazla değerli ise öfkeniz artacaktır. Önem verilen şeyin değerini düşürerek öfkenin kontrol edilmesini sağlamak.

Farkındalık Oluşturmak

Öfkelendiğimiz durumu fark edebilmek, olayın içinde kendimizi nasıl soyutlayabiliriz.

Derin Nefes Alıp Vermek

Ani durumlarda azalan oksijen oranını arttırarak sakinleşmeyi sağlamak. Kasların gerilmesini azaltmak.

Çapa Oluşturmak

Önceden sakin olunan bir durumun hayalini kurarak bunu bir duyguya bir kelimeye ya da yumruk sıkmak gibi bir duruma çapalamak.

Yeniden Çerçeveleme

Zihninizde bir çerçeve oluşturun ve öfkelendiğiniz olay ya da durumların kapladığı alanı hayali olarak küçültmeye çalışın.

Çevreden Uzaklaşmak

Öfkelenmenize sebep olan yerde en kısa zamanda uzaklaşın.

KUR'AN-I KERİM VE HADİS-İ ŞERİFLERE GÖRE ÖFKE KONTROLÜ

Allah(cc) Kur'an-ı Kerimde takva sahiplerinin özelliklerini anlatırken onların kızdıkları zaman kusurları bağışladıkları ve öfkelerini yutarak insanları affettiklerinden bahsetmektedir.

"Onlar, büyük günahlardan ve hayasızlıktan kaçınırlar; kızdıkları zaman da kusurları bağışlarlar."

(Şûra Sûresi: 37)

"O takvâ sahipleri ki, bollukta da darlıkta da Allah için harcarlar; öfkelerini yutarlar ve insanları affederler. Allah da güzel davranışta bulunanları sever."

(Âl-i İmran Sûresi:134)

Öfke ile ilgili olarak, İbn Mes'ûd'un (r.a) rivayetinde Resûl-i Ekrem (s.a.v): **"Size göre bahadırılık ve şecâat (yiğitlik) nedir?"** diye sordu:

Ashâb-i Kiram :

Kimsenin yenemediği kuvvetli bir kimsedir, dediler. Bunun üzerine Resûl-i Ekrem (s.a.v):

"Kahraman o değil, hiddet anında nefsine hakim olan kimsedir." Dedi. (Müslim)

Bir başka hadis-i şerif de Resul-i Ekrem (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Acı bir otun(sabur otunun) ve sirkenin balı bozduğu gibi, gadap ve hiddet de imanı ifsad eder." (Beyhaki)

Peygamberimiz (s.a.v) belirttiği gibi yiğitlik ve kahramanlık öfke anında kendine hakim olan kimse olduğunu bildirmektedir. Diğer hadisi şerifte ise öfkenin imana zarar verebileceğini belirtmektedir.

Peygamberimiz (s.a.v) kendisinden **“Bana az ve öz bir ameli emret.”** diyen sahabiye **“Öfkelenme.”** diye tavsiyede bulunarak öfke durumunu yemenin ne kadar değerli bir amel olduğunu belirtmiştir.

Öfke bir Müslümanda belli bir ölçü de olması gerekmektedir. Bununla ilgili olarak Fetih suresi 29. ayeti kerimede kime karşı öfkelenmek gerektiğini Allah cc şöyle buyurmaktadır:

“Onlar kafirlere karşı sert, birbirlerine merhametlidirler.”

Allah (c.c) Müslümanın, dini emirlerini yerine getirme hususunda yasakları çiğneyenlere acınmaması gerektiği şu ayeti kerime de belirtmektedir:

“Allah’ın dini hususundan onlara acımayın.”

(Nur Sûresi:2)

Peygamberimiz (sav) öfkelenir miydi?

Hayatı boyunca övülen öfke şeklinde gerçekleşmiştir. Çünkü kendi nefsi ve çıkarları için değil yalnızca Allah için kızıp öfkelenişini görüyoruz. Nitekim;

“Allah Resulü kendi nefsi için, intikam almamıştır. Ancak Allah’ın yasaklarının çiğnenmesi durumunda Allah hakkı için tepki göstermiştir.”

(Buhârî. Menâkıb, 23; Edeb, 80)

Peygamberimiz(s.a.v); İman, kismete razı olunmaması, verdiği hükümlere razı olmayanlara, dinin temelleri konusunda ve Kur’an’a sarılmada gevşeklik gösterenlere, ibadetlerde eksiklik, zekat ve sadakada gevşeklik, helal ve haram yönünden dikkatsizlik gibi durumlarında öfkelenmiştir.

ÖFKEYİ YENMENİN ÇARESİ

İhyâu Ulûmi'd-Dîn adlı eserinde İmam Gazali(k.s), öfkeyi yenmenin çarelerini şöyle sıralamaktadır;

1-İntikam alma hırsızdan vazgeçerek öfkeyi yenmeye çalışmak. Bununla ilgili şu hikayeyi okuyup üzerinden düşünmek gerekir. Malik b. Evs diyor ki: Hz.Ömer (r.a) bir adama kızdı ve dövülmesini emretti. Ben de kendisine:
"Afvâ sarıl, marufu emret ve cahillerden yüz çevir."(A'raf:199) ayetini okudum. Hz.Ömer(r.a) de bunu tekrar tekrar düşünerek okudu. Daha sonra adamı salıverdi.

2-Kişinin kendi kendini korkutması. Kişi ben bugün öfkemi yenemezsem affa en çok ihtiyaç duyduğum kıyamet gününde nasıl affa nail olabilirim? Diye düşünerek öfkesini yenmesi gerekir.

3-Kişi intikamı neticesinde hasmının da aynı muameleyi kendine göstereceğini bilmesi. Bu dünyada birilerine zarar verince, aynı muamelenin hem bu dünyada hem de diğer dünya da karşısına çıkacağını bilerek öfkesinin zararından korunması gerekir.

4-Öfke anında yüzünün çirkinliğini düşünmesi ve bu hâlin yırtıcı bir hayvana benzediğini, yumuşaklık gösterdiğinde ise peygamberlere, velilere ve âlimlere nasıl benzediğini düşünerek tercih yapmalıdır.

5-Amel yoluyla hiddeti yenmeye gelince; dili ile "Euzu Besmele" okuyarak Allah'a sığınmaktır. Resul-i Ekrem(s.a.v) şöyle buyurmuştur: Hz. Aişe (r.a) kızdığı zaman onun burnunda tutmuş ve: Aişecik;

"Ey Muhammedin Rabbi olan Allah'ım, günahlarımı bağışla, kalbimin kinini gider ve fitne sapıklıklarından beni koru." Diye dua etmesi gerektiğini bildirerek tavsiyede bulunmuştur. (Buhari ile Müslim)

Dua ile de öfke teskin edilemiyorsa, ayakta iken oturmalı, oturuyor-ken uzanmak gerekir. Bu durumla ilgili olarak:

Resul-i Ekrem(s.a.v): "Gadap ve hiddet, kalpte yanan birer ateş parçası ve birer kıvılcımdır. Onun, şah damarlarının şişmesini ve gözlerinin kızarmasını görmüyor musunuz? Sizden birinize bu hâl geldiği vakit, ayakta iken otursun, oturuyorsa yatsın." buyurmaktadır.

Eğer öfke buna rağmen geçmiyorsa soğuk su ile abdest almak gerekir. Başka bir hadisi şerifte Resulullah (s.a.v) :

"Sizden biriniz öfkelendiği vakit su ile abdest alsın; zira hiddet ateştedir."

Diğer rivayette: "Gadab şeytandır. Şeytan da ateşten yaratılmıştır. Ateş ise su ile söndürülür. Sizden biriniz kızdığı vakit abdest alsın." buyurmuştur.

Bir Müslüman kendi iç dünyasını değiştirdiği zaman dıştaki durumu değiştirmek daha kolay olur. Kendi içinde çatışmaların olumsuzlukların farkında değilse, kendini ve çevresini değiştirmesi, güzel şeyler yapabilmesi çok zordur. Kendini tanıyabilen, kendi nefsinin kötü düşüncelerinden haberdar olan kişi kendi durumunu çok iyi değerlendirir.

İnsanlık kültürel ve ahlaki olarak islami bir yaşantının dışına sürüklenmiştir. Müslüman bilmelidir ki en iyi en güzel ve en huzurlu yaşantı Resulullah (s.a.v)'a uyulduğu zaman olmalıdır. Hem söz hem de davranış olarak Resulullah (s.a.v) gibi yaşamak zorundayız. Orda aşk var orda sevgi var orda Allah(c.c)'nın hoşnutluğu var.

Müslüman öfkesini kontrol etmediği zaman ne adalet kalır ne de karşıdakine değer verir.

Öfke kontrolüyle ilgili şöyle bir hikaye anlatılır:

İmam Cafer-i Sadık (r.a)'ın, hizmetini gören kölesi bir gün, içi çorba dolu bir kaseyi yanlışlıkla imamın üzerine devirdi. Üstü başı çorba olan İmam öfke ile kölenin yüzüne bakınca köle: "Efendim, Kur'ân'da "öfkelerini yenenler" övülüyor diyerek "Onlar, bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcayanlar, öfkelerini yenenler ve insanları affedenlerdir. Allah iyilik edenleri sever." (Âl-i İmran, 134) ayetini okudu.

Bunun üzerine Cafer-i Sadık(r.a), "öfkemi yendim!" dedi. Köle tekrar Kur'ân'da "İnsanların kusurlarını bağışlayanlar" da övülüyor diyerek ayetin devamını okudu.

İmam Cafer-i Sadık(r.a), "Haydi bağışladım seni" dedi. Köle, "Kur'ân'da "Allah, iyilik eden kimseleri sever!" buyruluyor diyerek ayetin son kısmını da okuyunca Cafer-i Sadık(r.a), "Haydi git, artık hürsün, seni Allah için azat ettim" dedi.

Bu hikayeden anlaşıldığı üzere Allah (c.c)'nın emirlerine harfiyen uyan takva sahipleri gibi olmamız ve ayeti kerimeleri hayatımıza içine tamamen katmamız gerekir.

Konumuzu özetlersek:

Öfke insanda bulunan normal bir duygudur. Bu duygunun aşırı olması ya da tamamen bastırılması sağlıksız olmalıdır. Sağlıklı olan ise öfkenin kontrol edilebilmesi ve bunun sonucunda kişi ne kendine ne de çevreye zarar vermiş olur.

Öfke kontrolüyle ilgili olarak sevgili Peygamberimiz (s.a.v) öfke anında müminlerin yapması gereken yolları kısaca şöyle belirtmiştir:

- Şeytandan Allah'a sığınmak (Buhari, Edep 44)
- Dua etmek (Nevevi, el-Ezkar; 268)
- Abdest almak (Ebu Davut, Edep 3)
- Ayakta dururken oturmak , oturur hâldeyken yatmak. (Ebu Davud, Edep 4)

Son olarak öfkeyi yenmenin Allah(c.c) katında en büyük mükâfat olduğunu bildiren bir hadisi şerifle konumuzu bitirelim. İbn Ömer(r.) rivayetinde bir hadisi şerifte Resûl-i Ekrem (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Kulun yutkunduğu şeylerde Allah katında en büyük mükâfat kazanacağı, hiddeti ânında Allah rızası için yutkunarak hiddetini yenmesidir."

Kaynakça:

Ankara.edu.tr / Kriz Dergisi 11 (2) 19-27 Öfke ve öfke yönetimi Çiğdem Soykan

İhyâu ulûmî'd-din İmam Gazali 3. Cilt sayfa:375-393

* Mustafa Gürbüz
Ankara-Mamak Aile Sağlığı Merkezi
Aile Hekimi

“**Dünya sevgisi**
kalbinde olan kişi,
Kâmil iman sahibi olamaz.
Bu yol, imanı kemâle
erdirme yoludur.”

— * * * * —

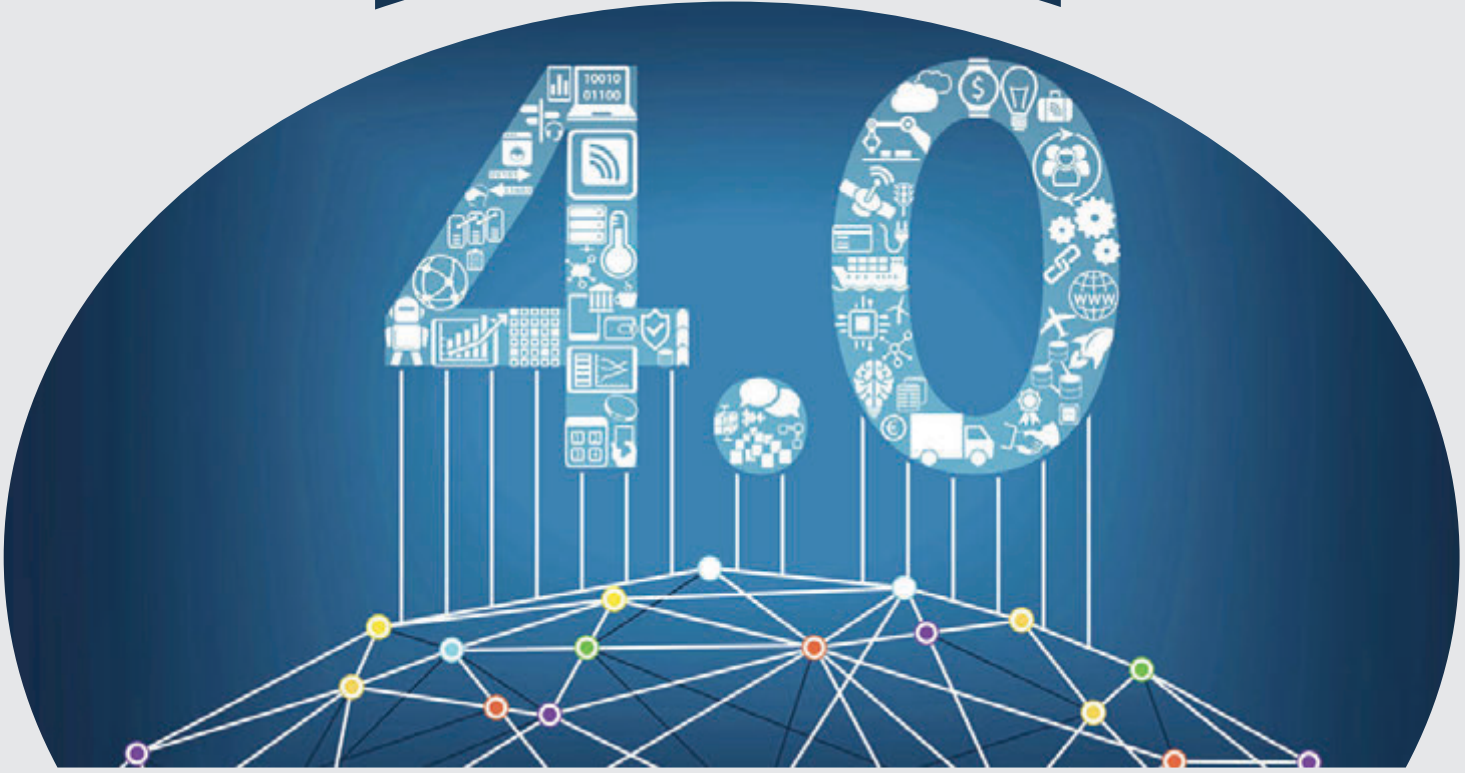

Eş-Şeyh Es-Seyyîd
Hacı Hâfız Mustafa UZGUR Hocaefendi

ENDÜSTRİ

ENDÜSTRİ 4.0 VE ENDÜSTRİ TARİHİNE KISA BİR YOLCULUK

2011-2012 yılları arasında Almanya’da düzenlenen teknoloji fuarında “Endüstri 4.0” ilk defa dile getirildiğinden beri tüm dünyanın gündemine oturmuştur. Bazı kaynaklarda 4. Sanayi Devrimi olarak geçmektedir. Endüstri 4.0 bir Alman projesidir. Endüstri 4.0’ın ortaya çıkmasının en büyük sebeplerinden biri, son yıllarda “uzak doğu” üretiminin “batı” üretimini geçmiş olmasıdır. Almanya, Japonya ve Amerika gibi gelişmiş ülkeler Endüstri 4.0 hedefine yönelmiştir. Endüstri 4.0 bir hedeftir ve bilişim teknolojileri ile tüm yaşamsal mekanizmaları bir araya getirmeyi amaçlamaktadır. Endüstri 4.0; **nesnelerin interneti, internetin hizmetleri ve siber-fiziksel sistemler** olmak üzere üç aşamadan oluşan bir sistemler kümesidir. Yeni dünya düzenini getirecek olan Endüstri 4.0 ile üretim ve yaşam alanlarının tamamı akıllı donanımlara sahip olacak ve sistemler birbiri ile bütünleşmiş şekilde çalışacaktır. Üretim ile tüketimi yeniden yapılandıracak olan bu sistem ile zengin ve fakir ülkeler dağılımı da yeniden şekillenecek ve ülkeler arasındaki gelir dağılımında uçurumlar oluşacaktır.

ENDÜSTRİ 4.0

1. SANAYİ DEVRİMİ

Su ve buhar enerjisi mekanik üretim tesislerinin ortaya çıkışı

18. yüzyıl sonları

2. SANAYİ DEVRİMİ

Elektrik enerjisinin mümkün kıldığı iş bölünmesi ve seri üretimin ortaya çıkışı

20. yüzyıl başları

3. SANAYİ DEVRİMİ

Üretimin otomasyonunu daha yüksek bir düzeye taşıyan elektronik ve bilgi teknolojilerinin kullanımı

1970'lerin başları

4. SANAYİ DEVRİMİ

Siber-fiziksel sistemlere ve dinamik veri işlemeye dayalı üretim

Bugün ve yakın gelecek

İlk sanayi devrimi (1.0) su ve buhar gücünü kullanarak mekanik üretim sistemleri ile ortaya çıktı. İkinci sanayi devrimi (2.0) ile elektrik gücünün yardımıyla seri üretim tanıtılmıştı. Üçüncü sanayi devriminde (3.0) ise dijital devrim, elektroniklerin kullanımı ve BT (Bilgi Teknolojileri)'nin gelişmesiyle üretim daha da otomatikleştirildi. Dördüncü sanayi devrimi (4.0)'ı incelemeyen önce bu gelişimi bir de tarihsel olarak ele alalım.

Endüstri 1.0'dan 4.0'a Doğru Yolculuk

01

1712
BUHAR MAKINESİNİN İCADI

02

MEKANİK ÜRETİM TESİSLERİNİN
UYGULANMASI (18. YÜZYIL)

03

ELEKTRİK VE İŞ BÖLÜMÜNE
DAYALI SERİ ÜRETİME GEÇİLMESİ

04

İNSAN GÜCÜNÜN ÖNEMİNİN
YITIRILMESİ

05

AĞIR SANAYİ FABRİKALARININ
KURULMASI

06

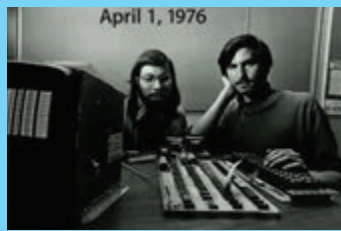
ÜRETİM SÜREÇLERİNİN
OTOMASYONU (20. YÜZYIL)

1971 İLK MİKRO BİLGİSAYAR
(ALTAIR 8800)

07

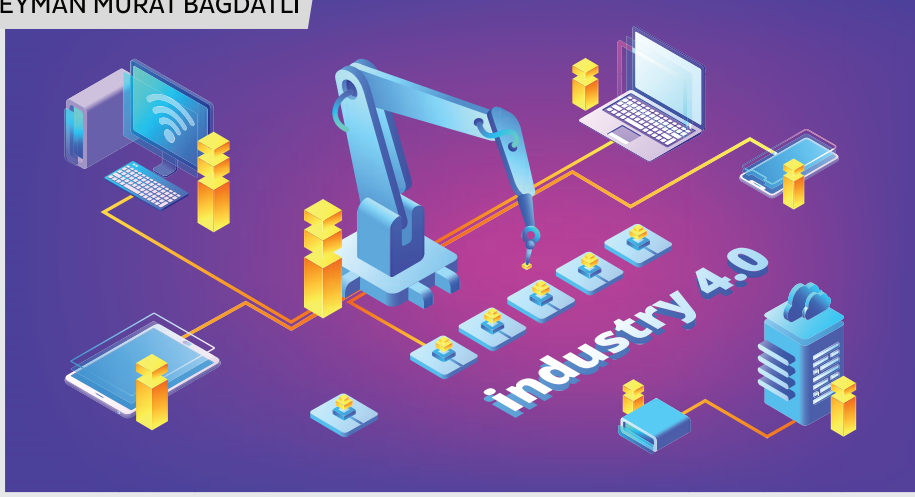
1976 APPLE I
(S. JOBS VE S. WOZNIAK)

08

OTONOM MAKİNELER VE SANAL
ORTAMLAR (21. YÜZYIL)

Endüstri 4.0'ın Yapısı

Endüstri 4.0, teknolojilerin ve değer zinciri organizasyonları kavramlarının kolektif bir bütünüdür. Siber-Fiziksel sistemlerin kavramına, nesnelerin, internetine ve hizmetlerin internetine dayalıdır. Bu yapı akıllı fabrikalar vizyonunun oluşmasına büyük katkı sağlar. Endüstri 4.0 genel olarak aşağıdaki 3 yapıdan oluşmaktadır.

Nesnelerin İnterneti: Makinelerin birbirleri ile kablosuz iletişimini ifade eder. Bu makinelere robotlar da denebilir. Her robotun kendine ait iletişim adresi vardır ve bunlar çok hızlı şekilde birbirleri ile iletişim kurarak değişen üretim stratejisine ayak uydururlar. Karar alma ve uygulama süreçleri oldukça kısadır. Veri analizleri tüm birimlere derhal ulaştırılır.

Hizmetlerin İnterneti: Ortaya çıkacak olan yeni hizmet alanlarının olmasını ifade eder. İnternet üzerinden hizmet verecek olan kişiler, hizmet alacak kişileri, bunların arasındaki ilişkiyi sağlayacak yazılımı ve hizmetlerin kendisini içerir. Eposta hizmetleri, bulut sistemi gibi hizmetler buraya girmektedir.

Siber- Fiziksel Sistemler: Sanal dünyanın bir kopyası olarak kendi kendini idare eden sensörleri vasıtasıyla işlemlerini gören sistemlerin genel adıdır.

Endüstri 4.0 ile modüler yapıları akıllı fabrikalar kapsamında, fiziksel işlemleri siber-fiziksel sistemlerle izlemek, fiziksel dünyanın sanal bir kopyasını oluşturmak ve merkezi olmayan kararların verilmesi hedeflenmektedir. Nesnelerin interneti ile siber-fiziksel sistemler birbirleriyle ve insanlarla gerçek zamanlı olarak iletişime geçiş birliği içinde çalışabilecektir. Hizmetlerin interneti ile hem iç hem de çapraz örgütsel hizmetler sunulacak ve değer zincirinin kullanıcıları tarafından değerlendirilecektir.

Endüstri 4.0'ın Prensipleri

Karşılıklı Çalışabilirlik: Bu ilke insanlar ile robotlar arasındaki iletişimi ifade eder. İnsanlar uzaktan makineleri kontrol edebilmekte iken, makineler de çözemedikleri bir problem ile karşılaştıklarında sistem yöneticisi olan insana haber vermektedir.

Sanallaştırma: İnsan ile makineler arasındaki bağlantının fiziki olmaması demektir.

Özerk Yönetim: Akıllı fabrikalar içindeki makineler yani robotlar olağan durumlar içerisinde veri analizlerine dayanmak suretiyle bir üretim kararını kendi başlarına alabilmektedir.

Gerçek-Zamanlı Yeteneği: Üretim verilere dayanmaktadır. Veriler değiştiği zaman doğrudan üretime müdahale edilmekte ve üretim yeniden şekillendirilmektedir. Çünkü Endüstri 4.0'da sistemdeki tüm veriler tek elde birikir. Karmaşık bir bilgi yığını yoktur. Gereksiz ve zamansız üretim yapılmaz. Sistem içerisinde meydana gelen aksaklık derhal fark edilir.

Hizmet Oryantasyonu: Robotların herkese anında ulaşması anlamına gelir.

Modülerlik: Esneklik olarak da bilinen bu kavram yeni akıllı fabrika sistemindeki değişikliklerin kolay olması demektir. Üretimle ilgili plan değişikliği olduğunda basit bir program yardımı ile yeni üretim aşamasına ve tekniğine geçilebilmektedir. Günümüzde fabrikanın ya da makinelerin toptan değiştirilmesi gerekmektedir.

Endüstri 4.0'in Avantajları

Sistemin izlenmesinin ve arıza teşhisinin kolaylaştırılması

Sistemlerin ve bileşenlerinin öz farkındalık kazanması

Sistemin çevre dostu ve kaynak tasarrufu davranışlarıyla sürdürülebilir olması

Daha yüksek verimliliğin sağlanması

Üretimde esnekliğin artırılması

Maliyetin azaltılması

Yeni hizmet ve iş modellerinin geliştirilmesi

Kaynakça:

- 1.Henderson, W.O. Industrial Revolution on the Continent: Germany, France, Russia 1800-1914. Routledge, 2006.
- 2.<https://www.worldatlas.com/articles/what-was-the-second-industrial-revolution.html>
- 3.<https://historyofmassachusetts.org/>
- 4.<https://www.thehenryford.org/collections-and-research/digital-collections/sets/1140>
- 5.<http://siemens.com.tr/digital-enterprise>

*Doç. Dr. Süleyman Murat Bağdatlı

Manisa Celal Bayar Üniversitesi

Makina Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi

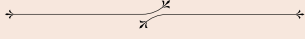

Kulluğun Zirvesi: **Allah Sevgisi**

Allah

Sözlerin en güzeli O,

En yücesi O;

Allah...

Sözlere

güzellik katan da O...

O isim,

isimlerin en güzeli.

En güzelin ismi;

Allah...

Aşıklar hem

O'nunla sermest,

hem O'nunla teselli.

O'nun ismi,

O'nun yâdı:

Allah...

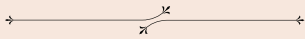
Ah, o sevgili...

Hem ulaşılmaz,

hem yakından daha yakın.

Dert O, derman O;

Allah...

Muhabbetullah

Kul ile Allah (cc) arasındaki ilişkide hayati öneme sahip olan hallerden bir tanesi Allah sevgisidir. Allah sevgisi kulun, kalbi duygular ve gönül muhabbeti ile Allah'a yönelmesini, O'na yaklaşmasını ifade etmektedir. Allah'ın lutuf ve rızasını gösteren sıfatları Cemâl ismi ile nitelenmektedir. Yani Allah'ın güzellik sahibi olması, en güzel olmasıdır. Tasavvuf düşüncesinde yeryüzündeki güzelliklerin tamamı Allah'ın Cemâl sıfatının bir yansıması olarak kabul edilir.

Buna göre kul, dünyanın güzelliklerine temâşa edip onlardan ibret alarak En Güzel'in idrakine ulaşabilmektedir. Bu dünyadaki güzellikler geçicidir. Ebedi hayattaki güzellikler ise sonsuzdur. Gerçek aşk, bu dünyanın geçici sevgilerinden ziyade Allah'a olan aşktır. Bu nedenle insanın gönül dünyasında fitraten Allah sevgisine yönelik bir istidât bulunmaktadır. Yüce Rabbimiz Bakara Suresi 165. ayette şöyle buyurmaktadır:

"İnsanlardan kimileri vardır ki, Allah'tan başka bazı varlıkları Allah'a denk tanrılar sayar da bunları Allah'ı sever gibi severler. İman edenler ise en çok Allah'ı severler..."

Yine başka bir ayet-i kerimde;

"De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son dereye bağışlayıcı ve esirgeyicidir." ¹

Allah (cc); gökleri ve yeri yaratan her şeyi yoktan var eden, varlığından haberdar eden ve bu manada **"Ben gizli bir hâzineydim. Bilmek istedim"** diye buyuran Rabbimizdir. O birdir, tektir. Rabbimizin yarattığı kul olarak O'nu gerçek manada bilmemiz gerekir. Kişi sevdiğini tanımadan gerçek sevgiye ulaşabilir mi? Hayır. Tanımak için sevmek, sevmek için de tanımak lazım...

Kul Rabbini tanıdıkça onu sever ve ona yakın olmak ister. Yakınlığı O'nun emirlerine uymakla, yasaklarından da sakınmakla başlar. Gerçek manada sevgi korkuyu getirir çünkü kul korktukça Rabbine daha çok yaklaşır. Onu üzmemek istemez. Allah (cc) korkusu, kulun kalbine girdi mi orada her türlü güzellik zuhur eder. Rasûlullah (sav) buyuruyor ki; **"Allahü Teâlâ'yı sevmek, makamların en yücesidir."** Belki bütün makamlardan maksat bu sevgidir.

Efendimiz (sav) başka bir hadis-i şerifinde şöyle buyurmaktadır;

Dâvud (as.)'un duasından birisi şöyle idi: **"Allah'ım! Sen'den Sen'in sevgini ve Seni sevenleri sevmeyi ve Senin sevgine beni ulaştıracak amelleri dilerim. Allah'ım, Sen'in sevgini, nefsimden çokluk çocuğumdan ve soğuk sudan daha sevgili kıl."**

Hâfız Efendim Rahmetullahi aleyh, Allah sevgisini şöyle anlatıyor:

- Sevgilerin başı Allah ve Resûl sevgisidir... Allah ve Rasûlü'ne tâbi olmak nefse ve hevâyâ muhalefet demektir. Kur'an-ı baş tacı etmek demektir.
- Allah sevgisi, fıtrattan, doğuştandır. Sevgi hayata çeşni katar. Sevgi güzelliklere açılan iç pencere-mizdir.
- Allah sevgisi, Rahmetin gönüllerden çekip çıkardığı insanların hasret duyduğu ulvi bir duygudur.
- Allah sevgisi, zaman ve mekân mefhumu tanımaz. Sevgi; soy, mevki ve makam tanımaz.
- Allah sevgisi, hayatı yaşanılır kılan tek şeydir. O'nun sevgisi kurtuluşa götüren bir sırdır.
- Allah sevgisi, huzurun temeli... Allah sevgisi, Rabbimizin bir lütfü...

Günümüz insanı, Allah sevgisinin hakikatine çok uzaktır. Kişinin Allah'ı tek başına bulması Allah'a tek başına vasil olması da çok zordur. Bu yüzden Rabbimizin sevgisine talip olan kişi, bir Mürşid-i Kâmil'e intisap etmeli ve onun manevi terbiyesinde bulunmalıdır. Tasavvuf büyüklerinin hayatlarına baktığımızda hepsinin bir Mürşid terbiyesinden geçtiklerini ve dünyanın içindeki her türlü eğlenceden sıyrılıp takva libası giydiklerini görürüz. Bu öyle bir takva ki tüm ümmete asırlar boyunca ışık tutmuştur.

Şâh Abdülkâdir el-Geylânî (ks) buyuruyor ki:

"Mürîd olmak tarikata girmek, tasavvufu yaşamak her yiğide münasip olmaz.

Çünkü bu mübarek bir nasiptir ve ancak ezelden yazılanlara bu ulvî muhabbet güneşi doğar."

Yine Şâh Abdülkâdir el-Geylânî (k.s) buyuruyor ki:

"Gaflet ağacı, cehalet suyu ile büyür. Uyanıklık ve marifetullah ağacı, tefekkürle büyür. Tevbe ağacı, nedâmet pişmanlıkla büyür. Muhabbet (Allah sevgisi) ağacı ise takdir-i ilahiye gönül rızasıyla teslim olmakla büyür."

Öncelikle en büyük teslimiyet Allah'a ve O'nun Rasûlüne olmalıdır. Hakiki manada teslim olanların ise tasavvuf terbiyesi ile nefislerine gem vurduklarını görüyoruz. O tasavvuf ki temeli, Rasûlullah'ın has bahçesinde atılıyor.

Sahabenin O'na (sav) duyduğu sevgi ve muhabbet ile O'nun sahabesine beslediği sevgi ve muhabbet o kadar güçlüydü ki; o köklü sevgi Allah'a ulaştı, o sevgiden sâdiklar ve siddiklar zuhûr etti.

Günümüzde de Allah'ın (cc) ve Rasûlünün sevgisini gönlünde barındıran, Kur'an ve sünnet hayatını tam manası ile tatbik ederek bizlere de yaşatmaya çalışan hak vârisleri **-Elhamdülillah-** var.

Rabbimiz bizleri gerçek manada İslâm'ı yaşayanlardan eylesin, ayaklarımızı kaydırmasın, bizi hak ve hakikatten ayırmasın. Gönüllerini bu yoldan çevirerek hakka haksızlık edenlerden eylesin.

Tasavvuf yolunun olmazsa olmaz iki temel kuralı vardır; Birincisi **emir dinlemek**, ikincisi **teslim olmak**. Bu bağlamda büyüklerimizin söylediği çok güzel bir söz vardır:

“Teslim ol mürşide meftalar gibi. Zamanla akarsın deryalar gibi...”

Şâh Abdülkâdir Geylânî (ks) buyuruyor ki;

“Şeyhi olmayandan hiçbir şey olmaz. Şeyhe bağlandıktan sonra sözünü tutmayandan da hiçbir şey olmaz.”

İslâm'a ve kurallarına tam manası ile teslim olmayan kimselerin ilimleri ya da âlimlikleri Allah katında değerli değildir. Allah'ın rızasını alamayan kişinin kendisinde var olduğunu zannettiği ilim onu mum ışığı kadar bile aydınlatamaz.

Allah'a ulaşmak için çıktığımız bu yolda Allah (cc) yolumuza engeller çıkartmasın, çıkartmak isteyenlere fırsat vermesin. Hak Mürşidin tek bir amacı vardır; Allah'ın kullarını

hakka ulaştırmak. Bu da ancak gerçek bir Mürşidin elinden, eteğinden tutmakla olur. Rabbimiz bizi yolumuzdan ve Mürşidimizden ayırmasın.

Allah'ım! Basiretimizi aç, bize hak ve hakikati göster, bizi kendine has kul, habibine layık ümmet, hazret-i Pire ve mürşidimize layık evlat eyle. Mürşidimizin derecesini âlâ eyle, himmet ve nazarını üzerimize daim eyle.

Mürşide olan teslimiyet, sevgi ve muhabbet insanı Allah'a ve Resulüne duyulan muhabbete ulaştırır. Bu yüzden Mü'min, Rabbine karşı çok mütevazı ve samimi olmalı, gözyaşı ile Rabbine yönelmelidir. Mü'minin gözyaşı, Allah indinde o kadar kıymetlidir ki, bir damlası biiznillah cehennem ateşini söndürerek kişiyi azaptan korur.

Otur Rabbinin huzuruna, bük boynunu Mevla'ya, kat duana gözyaşını ve gönder Rabbine.

Yeter ki her zaman çal Rabbinin kapısını O mutlaka sana **“Buyur kulum”** diyecektir. Kul Allah'a doğru yelken açınca, en ufak bir esinti bile onu Allah'a götürür.

İşte, sözler uçuyor. Varlıklar ölüme doğuyor, ölümü yaşıyor.

İsimler unutuluyor. Bâki olan, yalnızca O, ve hiç unutulmayacak olan O...

Kalbim yalnız O'nun yâdiyle huzur bulmak da, O'nun adı; **ALLAH..**

VAKFIMIZIN ADANA İLİNDEKİ FAALİYETLERİ

Adana merkez hizmet binamız 200m² arsa üzerinde kurulu olup, üç katlıdır. Toplamda 200m² kapalı alana sahip binamızda, erkek mescidi, bayan mescidi, wc, banyo, lavabo, mutfak ve misafirhane mevcuttur.

Bunun yanı sıra, 50-100m² arasında değişen ve içinde, mescid, banyo, mutfak, wc ve lavabosu olan muhtelif mahallelerdeki... (Belediye Evleri 5. Durak, Fatih Mah., 19 Mayıs Mah., Sepici Mah., Toros Mah. ve Kocavezir Mah.) mahalle temsilciliklerimiz ile birlikte toplam 11 ayrı noktada sohbet ve zikir meclislerimiz bulunmaktadır.

Yaz aylarında iki buçuk ay, merkez binamızda erkek, Fatih mahallesi temsilciliğimizde kız öğrencilerimize yönelik yatılı Kur'an kursu eğitimi verilmektedir.

Kış aylarında Merkez dergahımızda yediden yetmişe herkese Kur'an eğitimi, İlmihal ve Arapça dersleri verilmektedir.

Ramazan ayında Merkez Dergahımızda teravih namazı kılınmaktadır.

Merkez binamızda, Fatih, 19 Mayıs, Sepici Mahalle Temsilciliklerimizde hatimler okunmaktadır. Merkez Dergahımızdaki mutfağımızda günlük 1.500-2.000 kişilik yemek çıkarma kapasitesi vardır. Burada hazırlanan yemeklerle Ramazan ayında ortalama 10-12 bin kişiye vakıf olarak iftar verilmektedir.

Bütün dergahlarımızda hanım ve erkek kardeşlerimize yönelik her hafta mutaf olarak farklı günlerde, buldukları mahallelerdeki ihvanlar ve vakfımıza sempati duyan mahalle sakinleri kardeşlerimizinde, iştirakleri ile sohbet ve zikir meclislerimiz, devam etmektedir.

ADANA / MERKEZ HİZMET BİNASI

Yân Sâdık Bilir Halden
Aşık Dersin Alır Gülden
Karşılıksız Tâ Gönülden
Sevenlere Selam Olsun

Yeşerip Sevgi Gülşeni
Kuşatsın Ruhu Bedeni
Bir Gül İçin Bin Dikeni
Sevenlere Selam Olsun

**CAN İÇİN, YAR ARAYANLAR AHMAKTIR.
YİĞİTLİKSE, YAR İÇİN CAN TAŞIMAKTIR.**

MERKEZ İÇ GÖRÜNTÜLERİ

MERKEZ İÇ GÖRÜNTÜLERİ

MERKEZ İFTAR GÖRÜNTÜLERİ

19 MAYIS MAHALLESİ İÇ GÖRÜNTÜLERİ

19 MAYIS MAHALLESİ İÇ GÖRÜNTÜLERİ

KOCAVEZİR MAHALLESİ İÇ GÖRÜNTÜLERİ

BELEDİYE EVLERİ 5.DURAK İÇ GÖRÜNTÜLERİ

FATİH MAHALLESİ İÇ GÖRÜNTÜLERİ

FATİH MAHALLESİ İÇ GÖRÜNTÜLERİ

SEPİCİ MAHALLESİ İÇ GÖRÜNTÜLERİ

TOROS MAHALLESİ İÇ GÖRÜNTÜLERİ

“

İslâm'ın
yirmi birinci asırda
en büyük cephelerinden birisidir,
Hâfız Mustafa Uzgur (ra)'un cephesi...
Allah (cc)
bizleri bu cephede daim etsin.

”

— ★ ★ ★ ★ —

﴿ Kâmil UZGUR Hocaefendi ﴾

-KAÇINANLAR HARİÇ ÜMMETİMİN
HEPSİ CENNETE GİRECEKTİR.
-YÂ RESÛLALLAH, KİM (CENNETE GİRMEKTEN)
KAÇINIR Kİ, DENİLDİ.
-BANA UYAN CENNETE GİRER;
UYMAYIP, İSYAN EDEN CENNETE GİRMEKTEN
KAÇINMIŞ DEMEKTİR,
BUYURDU.

-HADİS-İ ŞERİF-
(BUHÂRÎ, İ'TİSÂM, 2)

ÖZGÜR
YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM
VAKFI

www.ozgurvakfi.org

 [ozgurvakfi/facebook.com](https://www.facebook.com/ozgurvakfi/)

 [ozgurvakfi/instagram.com](https://www.instagram.com/ozgurvakfi/)

 [ozgurvakfi/youtube.com](https://www.youtube.com/ozgurvakfi/)